

කැරුම උග්‍රමය

De/

essel

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (076) 13 61 37.
Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.
2e Voorzitter: W. J. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.
Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: R. P. Smith, Zuiderveen 36a, Winschoten, telefoon (05970) 35 83.
District Friesland: J. Forsten, Molenpolle 8, Franeker, telefoon (05170) 29 68.
District Drente: J. H. Heijnen, W. Grolstraat 126, Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.
District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.
District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde, telefoon (08350) 53 14.
District Utrecht: Th. Corbee, St. Bonifaciusstraat 76, Amersfoort, telefoon (033) 1 97 04.
District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (023) 28 59 06.
District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.
District Zeeland: J. van der Walle, Churchilweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.
District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.
District Limburg: H. J. Nooijen, Reigerstr. 29, Tegelen, telefoon (077) 13 34 58.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

D. J. van der Molen, Esschingstraat 80, Dalftsen, telefoon (05293) 12 57, voor tropen, grasparkieten etc.
H. J. Veerkamp, Royaarsplein 12, Schiedam, telefoon (010) 71 48 39, voor kleur- en postuurkanaries.
H. Elst, Plantage 213, Beverwijk, telefoon (02510) 2 66 07, voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, 4600 AB Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.
Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.
Binnenland f 25,— per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 30,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.
België: 370 BFr per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 000-0156074-01 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.
Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebravinkenclub

Secretaris: P. Kool, telefoon: 05280 - 6 80 28, Röntgenhof 33, Hoogeveen.
Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a. d. Rijn, Postgiro 3541696 t.n.v. penningm. NZC Alphen a. d. Rijn.
Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaris: W. de Vries, Vleugel 3, Hoogvliet, telefoon (010) 38 27 43.
Penningmeester: P. Bos, Wilhelminalaan 11, Harderwijk, telefoon (03410) 1 62 73.
Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.
Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden.

Secretaris: W. F. van Wel, Lierenhout 15, Boxtel, telefoon 04116 - 58 89.
Penningmeester: G. F. Jansen, Fresiastraat 15, Baarn, telefoon 02154 - 1 83 34.
Giro: 3158484 t.n.v. Spec. cl. Eur. Vogels. Contributie f 17,50 per jaar.

Speciaalclub van insecten- en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. Kehl, Kruiningenstraat 170, Rotterdam-3023, telefoon (010) 80 28 54.
Penningmeester: S. J. van Schie, Bootsmanstraat 3, Rotterdam, telefoon (010) 76 75 47, giro 2625815, t.n.v. penn. speciaalclub. Contributie f 25,— per jaar. Entree f 5,—.

Japane Meeuwenclub

Secretaris: P. A. M. Timmermans, Vijverstraat 3 Halsteren, N.-B., telefoon 01642 - 44 43.
Penningmeester: W. A. M. Berns, Kerkallee 91, Velp, Gld., telefoon (085) 61 96 28. Rek. nr. 30 39 88 207 Rabobank, Velp, t.n.v. penn. J.M.C. Contributie f 15,— per jaar, entree f 5,—.

Parkieten Speciaalclub van Gras en Grote Parkieten

Aanmeldingen bij C. van Gemeren, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L). Tel. 045 - 31 40 95 of bij A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek (L), tel. 045 - 21 78 58. Contributie 15 gld. per jaar. Entree f 2,50. Storten op postgiro nr. 3587100 t.n.v. Parkieten Speciaalclub, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L).

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

VOGELS

BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 47.000)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74 - 4600 AB Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels”, van zuiver particuliere aard zie onder „Vraag en Aanbod”.

VRAGEN OVER?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.

WATERSLAGERS aan: H. Elst, Plantage 213, Beverwijk.

HARZERS aan: J. Coumans, Ces. Franckstraat 15, Heer-Maastricht.

GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.

ZEBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: W. Tolman, Beatrixstraat 14, Hardenberg.

GROTE PARKIETEN, EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 21 november 1977.

IN DIT NUMMER

	pag.
Muiske in blauw	420
Splendids in twee typen?	421
Het gebruik van eivoer voor kanaries in de kweektijd	423
Vogel van de maand	424
Lumps, ziekte of noodlottig gevolg?	426
De schimmel-zebrovink	428
Uw vraag? Ons antwoord!	431
Achteraf bekeken	432
Onze ervaringen met Afrikaanse soorten	433
Kweken met vredesduifjes	435
Veelzeggende cijfers	436
Lories houden als hobby II	437
De eigenlijke gorzen	440
Pietpraat over ivoortinten	445
De volière van de maand	446
Beplanting in en om de volière	
Onkruiden:	448
Onze tuin	
C.O.M. Wereldkampioenschappen	449
Theoretische kennis van de kleurkanariekeek overbodige luxe of noodzaak?	451
Geslaagde kweek met kalkopspreuwen	
sarcops calvus	453
De Noordhollandse frisé	454
Korte berichten	455
Over verlichting, verwarming en vochtigheid	456

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
Welpi-vit/Fauna Metaalwaren b.v./ Jan Swart BV/ Orni-Mondo	422
Geza Sept/Vogel '78	425
Bogena	430
Paradiso/Blankenstijn/Veraka/Cédé	434
Witte Molen	438
Boekbespreking/Boekenservice	439
Pietpraat over kleurkanaries	443
Boom Ruigrok	444
Internat. Hobby-Boekhandel Oosterbeek	447
Sluis	450
Tek	451
Ouwehands Dierenpark/Hellingman/ Benny Slagers/Edelchemie/'t Kraaiennest/ADR/ v. Gils/Siem van 't Hart	452
v. Gelder	455
Vraag- en aanbod etc.	458
Tovo	460
NBvV Kalender	461
	462
404/Rein van der Veen/Animali	463
Witte Molen	464

Foto omslag en pagina 420, Blauwe Muisparkiet, Vogelpark Walsrode/Müller

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 73 00 88

Muiske in blauw

ysel

Het is niet zo gek lange geleden dat we in dit maandblad u iets over de Muisparkiet, *Myiopsitta monachus*, hebben mogen vertellen.

De meeste van onze lezers weten het, ze komen voor in Paraguay, Argentinië, Uruguay en Oost Bolivia, waar ze in grote groepen leven in de aan landbouwgebieden grenzende bossen. Het zijn uitgesproken kolonievogels.

Ook is genoegzaam bekend dat de muisparkiet een van de weinige kromsnavels is welke aan echte nestbouw doet. Van grote en kleine takken wordt, hoog in de bomen, een vrij omvangrijk nest gebouwd. Zo'n nest is ingedeeld in een aantal aparte broedkamers en elke ruimte wordt door eenzelfde aantal wijfjes benut om er haar eieren in te leggen en die eieren gedurende 21 dagen te bebroeden.

Deze parkieten zijn zeer levendig van aard en ze zijn ook bijzonder luidruchtig. Ze krijsen als het ware bij alles wat ze doen. Vooral dit laatste weerhoudt vele vogelliefhebbers om deze soort in de volière te houden. Overigens niet geheel onbegrijpelijk, want in een dichtbevolkte buurt zullen er altijd wel mensen zijn die dat geschreeuw als hinderlijk ervaren.

Aan het verdere gedrag van de muisparkieten is niet veel aan te merken. Het zijn erg sterke vogels, niet

veeleisend voor wat betreft de voeding en verzorging en ze kweken gemakkelijk.

Zoals al bij veel parkietensoorten is er ook bij de muisparkieten een mutatie ontstaan, vermoedelijk in België, met name de blauwe muisparkiet.

Toen we vorig jaar het Vogelpark Walsrode bezochten, maakten we voor het eerst kennis met deze blauwe variant. Als u de kleurenfoto bekijkt, zult u het zeker wel met ons eens zijn dat het een bijzonder fraaie vogel is.

De directie van genoemd Vogelpark heeft intussen al met veel succes met deze vogels gekweekt. De blauwe mutatie bleek, ten opzichte van de wildvorm, recessief te vererven. Uit de paring blauw maal wildvorm bekwam men allemaal wildvorm jongen welke split voor blauw waren.

Split maal split geeft 25% wildvorm, 50% split en 25% blauw.

Wildvorm maal split geeft 50% wildvorm en 50% split.

Split maal blauw geeft 50% split en 50% blauw.

Blauw maal blauw geeft 100% blauw.

Zij tenslotte nog opgemerkt dat aan volwassen split vogels niet te zien is dat ze split, dus blauw vererfend zijn.

C. E. van Berkel

De

splendids in twee typen?

door: Cor Maas
foto: Hörst Müller

Wat ik met dit artikeltje wil bereiken staat me nu nog niet duidelijk voor ogen, maar als we te rade gaan bij grote schrijvers zoals Dr. H. Groen, R. v. d. Mark, Dr. Klaus Immelmann dan vinden we bij vrijwel ieder van hen een identieke beschrijving van de mooie splendidparkiet.

R. v. d. Mark schrijft in zijn „Parkieten uit Australië” op pag. 74: „Splendidparkieten bezitten een blauwe kop, blauwe nek, die in donkerblauw overloopt in de snavelomgeving, zwarte snavel, groene nek borst en rug, gele buik en staartonderdek, terwijl de man een **flinke roze-rode plek aan de borst** vertoont, die echter in **grootte individueel afwijkt**. Op pag. 73 toont hij een foto van een kleine gedrongen splendid met een kleine rode borst.

Dr. H. D. Groen schrijft in zijn standaardwerk „Australische Parkieten” 3e druk '74 de navolgende buitenlandse namen voor de splendid: scarlet-chested parrot (scharlaken-rode borst) en orange-throated grass parakeet (oranje-keel) verder schrijft hij: ... hij is echter minder slank en meer gedrongen van bouw... De rode zone aan de borst kan aanzienlijk wisselen in uitbreiding en er zijn veel individuele verschillen, er zijn exemplaren beschreven waarbij het rood doorloopt tot over de buik... Ik heb dan ook stellig de indruk, dat de Splendids die we tegenwoordig kweken **groter** en sterker zijn en dat de sterfte aanzienlijk geringer is dan enige jaren geleden.” Op pag. 180 toont hij een man splendid met een gedrongen **rode borst**, de vogel is **klein van stuk**.

Dr. Klaus Immelmann, de beschrijver van de Australische natuur bij uitstek toont ons wat foto's betreft op pag. 18 foto 4 een kleine gedrongen vogel met kleine borst en op de kleurplaat bij pag. 45 geeft hij een afbeelding van een slanke vogel met een uitgebreide rose-rode borst. Ik meen nu wel te mogen zeggen dat ik er aan twijfel of alle splendids gelijk zijn. We hebben trouwens niet altijd alles over de splendids geweten. Zo weten we nog steeds niet waarom de splendid in Australië gebieden met water mijdt, soms dagenlang niet drinkt en toch nergens talrijk voorkomt. Eerst in 1840 werd de splendid aan de hand van een dood exemplaar door John Gould beschreven. In 1941 werd hij pas herontdekt in West-Australië, daar komt hij nog voor. Hij zal ook niet direct wegvliegen bij onraad, hij kruipt weg zonder zich te laten horen. Hij verplaatst zich meestal in groepjes van 10 stuks, kenmerkend is ook dat zijn legsel zo klein is: 3-5 eieren heel zelden meer. Alle andere neophema's hebben grotere legfels.

Hoe ben ik nu aan deze probleemstelling gekomen, zult u zich afvragen. Nou, toen ik een paar jaar geleden enkele splendids kocht en me na enkele dagen afvroeg of ze me nu wel echt bevielen was het antwoord „nee”. Goed wat kleur betrof hadden ze

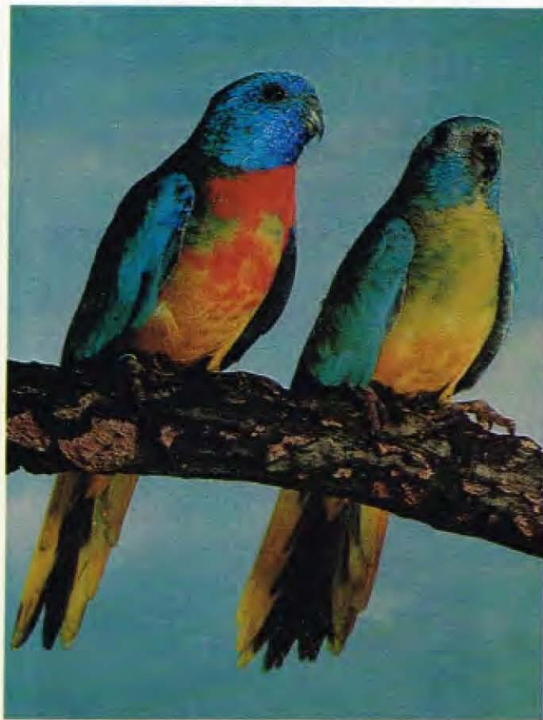
alles wat op de plaatjes stond maar als geheel er-vaarde ik de vogels als:

1. Veel meer gedrongen dan op de foto's.
2. Niet zo slank in beweging en houding.
3. Bij deze vogels was het rood van de borst in veel mindere mate aanwezig dan bij de splendids in vogelboeken.

Nu na enkele jaren heb ik meer splendids en heb er honderden gezien die volkomen van elkaar verschillen. Ik meen nu wel vast te kunnen stellen dat er hier in Nederland 2 soorten (of laat ik liever zeggen 2 verschillende types) zijn. Ik zal proberen van beide types een nauwkeurige beschrijving te geven.

Soort 1: een kleine korte gedrongen neophema, een tikje kleiner dan de turquosine, deze vogel heeft een bloedrode borst van ± 4 cm, daaronder is zijn buik knalgoudgeel.

Soort 2: een grotere slanke vogel, vrijwel net zo groot als een turquosine, deze vogel heeft een roserode borst (beslist niet donkerrood) van ± 6 cm, daaronder is zijn buik citroengeel. Deze slanke vogel komt veel levendiger over in tegenstelling tot de gedrongen splendid die wel te vet lijkt.

Natuurlijk zullen er nu mensen zijn die zeggen: „ik heb een splendid die een combinatie is van de 2 geschetste vormen”. Dit kan vast en zeker, wij Nederlanders staan er toch om bekend dat we deels onwetend, deels zakelijk alles met elkaar kruisen. Mijn verhaal gaat daarom waarschijnlijk ook alleen maar op voor de splendid in aanleg, en voor hen die nog wat raszuivere vogels hebben. Maar net zoals we 2 soorten turquosines hebben, de geelbuik en de roodbuik, zo vermoed ik ook heel sterk dat we te maken hebben met de kleine roodborstsplendid en met de grote roodborstsplendid. Van eenieder die splendids kweekt graag uw reacties hierop.

welpi-vit

11 geconcentreerde vitaminen
in waterige oplossing

voor vogels van diverse pluimage

In het drinkwaterbakje wordt Welpi-vit
snel opgelost en daardoor zonder
probleem ingenomen.

Welpi-vit voorkomt infectieziekten,
oog- en hersenaandoeningen.
Welpi-vit bevordert de ontwikkeling van het
embryo en de groei van de jongen.
Welpi-vit geeft betere broedresultaten
en een hoger percentage uitkomende
eieren.

Welpi-vit geeft een glanzende en strakke
bevedering. Welpi-vit zorgt voor een
goede conditie van alle vogels.

Verkrijgbaar bij dierenspecialisten.

welpi hoort erbij!

HOECHST PHARMA
HEALTH CARE PRODUCTS Postbus 284 Amsterdam
Secede van de Pharmaceutische Fabriek Hoechst Holland NV

Fauna Metaalwaren b.v. levert u:

- kunststof bouwpakket, geschikt voor
broedkooi, voliëre etc.
- 100 verschillende voorfronten o.a.
tentoonstellingsfronten
- aluminium binnen- en buitenvoliëres
- voeder- en drinkautomaten en alle
verdere benodigdheden

Inlichtingen:

Hoofdstraat 138a, Kaatsheuvel, Tel. 04167-4114

JS-V
bon
Wilt u nu gratis
documentatie sturen?

NOVOFLEX

280, 400 en zelfs 600 mm uit de hand?
JA! Met het speciaal voor dit doel
gekonstrueerde SNELINSTELObjectief
Past op iedere spiegelreflex-camera.

Vraag complete documentatie.

JAN SWART BV
Weesperzijde 80, Amsterdam, Tel. 020 - 94 23 16

ORNI-MONDO p.v.b.a.

- Engelse POSTUURKANARIES (rechtstreekse import) -
ook prima BELGISCHE BULTEN, SCOTCH FANCY, enz.
Steeds honderden vogels in stok.
- Wildvang Kapoetsensijs en Boliv. Zwarte Sijs (Spinus
culcatus en sp. atratus).
- Grote variëteit van TROPEN, Ara's Grijs en Groene
papegaaien.
- SPORTTROFEEËN, MEDAILLES, ROSETTES (met uw
tekst gratis).
- Zaadzifters, Hospitaalkooien, Schakelklokken, Dimmers.
- PROSPECTUS op aanvraag (specificeer wat u wenst).
- STEEDS KOPER VAN UW AUSTRALISCHE PRACHT-
VINKEN en KANARIES.

116, Muggenberglei - 2100, Deurne
(Bij Antwerpen) - België
Tel. (van uit Nederland: 09.32.31.21.75.80)

het gebruik van eivoer voor kanaries in de kweektijd

Elke liefhebber van kanaries gebruikt — naast een goed zaadmengsel — eivoer om er zijn kanaries hun jongen mee groot te laten brengen. Welk eivoer dat moet zijn, is voor de meeste kanariëkwekers een uitgemaakte zaak; deze maakt zelf zijn voer, een ander gebruikt alleen merk A, weer een ander merk B enz.

Over de verschillende merken eivoer wil ik in een volgend stukje nog eens schrijven; deze keer gaat het hoofdzakelijk over de **hoeveelheid** eivoer die men moet gebruiken in de kweektijd.

Stel, dat een koppel kanaries vier jongen heeft. Hoeveel eivoer hebben ze dan nodig per dag om hun jongen goed groot te kunnen brengen? In de literatuur vind je hierover zowat niets; in twee boeken vond ik een min of meer duidelijke aanwijzing over de hoeveelheid eivoer:

1. „2x daags, beter meerdere keren per dag wordt een kleine hoeveelheid verstrekt.” (1)
2. „Welke hoeveelheid dit is, dáár komt iedere vogel-liefhebber gauw achter, want 's avonds mag in het voerbakje geen groot overschot aan eivoer meer aanwezig zijn.” (2)

Beide aanhalingen zijn juist als je ze goed begrijpt: een **kleine** hoeveelheid geven en **alles** op laten eten. Het vervelende is, dat iedereen iets anders bedoelt met een kleine hoeveelheid en vele liefhebbers spreken in vage termen als: een lepeltje, een bodempje enz. Ik kom regelmatig bij kanariëkwekers en zie dan hoeveel eivoer ze geven; bij hen loopt een „lepeltje” of een „bodempje” naar schatting uiteen van 2 gram tot 10 gram of meer. Daar wordt niemand wijzer van! De oplossing is zeer simpel: iedereen moet dezelfde maateenheid gebruiken en voor eivoer is een aanduiding in **grammen** het eenvoudigst.

Om terug te komen op ons koppel kanaries met vier

jongen, hoeveel eivoer moet men ze nu precies geven?

- a. De eerste dag (de jongen zijn net uitgekomen) **geen** eivoer geven.
- b. De tweede dag 's morgens 1 gram eivoer en is dit 's avonds op, dan nog 1 gram.
- c. De derde dag 's morgens 2 gram en 's avonds 1 gram.
- d. De vierde dag 's morgens 2 gram en 's avonds 2 gram.
- e. De vijfde dag 's morgens 3 gram en 's avonds 2 gram.
- f. De zesde dag zoals de vijfde dag.
- g. De zevende dag 's morgens 3 gram en 's avonds 3 gram.
- h. De verdere dagen zoals de zevende dag. (3)

Enkele opmerkingen:

- Andere aantallen vogels leiden tot andere hoeveelheden eivoer. Ga uit van de zevende dag: elke oudervogel + jong krijgt vanaf die dag 1 gram eivoer per dag. Aan de hand van het voorbeeld kan men zelf bepalen hoeveel men de voorgaande dagen moet geven.
- Bovenstaande hoeveelheden zijn gebaseerd op het gebruik van Cédé-eivoer.
- Als er jonge vogels doodgaan (dat kan, het is geen wondermiddel), verandert het aantal vogels per nest en dus ook de hoeveelheid voer.
- Het beste kan men als maat een insteeksnopbakje gebruiken. Daar gaat 1 gram eivoer in (afgestreken). Wel van te voren zelf even de inhoud van de eigen „maatbeker” vaststellen door b.v. de inhoud van 20 afgestreken bakjes samen te voegen op de huishoudweegschaal, brievenweger o.i.d. en daarna vind je hoeveel eivoer er in het bakje kan door het gevonden gewicht weer door 20 te delen.

Het afgelopen kweekseizoen heb ik bovenstaande voermethode consequent toegepast en het resultaat is zeer bevredigend. Uit 18 poppen heb ik in twee rondes 110 jongen gekweekt die prima groeiden en grootkwamen. Vanaf 18 maart (de datum waarop de eerste jongen 1 dag oud waren) tot en met het einde van de kweektijd heb ik **in totaal** 6 kg eivoer gebruikt, een hoeveelheid die wel 75 % lager ligt dan bij veel andere kanariëkwekers met hetzelfde aantal vogels. Liefhebbers die bij mij op bezoek kwamen en wisten dat ik genoemde voermethode toepaste, keken wel eigenaardig toen ze de bijna lege voerbakjes zagen, maar moesten toegeven dat ik er resultaat mee had: mooie, goed uit de kluiten gewassen vogels. Deze liefhebbers waren eenvoudig niet gewend om hun kanaries zo weinig te geven, bang als ze waren hun vogels iets te kort te doen.

Ze hebben nu gezien, dat weinig tevens goed kan zijn. Knoi niet met goed eivoer; het kost u geld en het is bovendien niet goed voor uw vogels.

Tom Gruijters

- (1) R. R. P. v. d. Mark: Kanaries houden als liefhebberij, blz. 77.
- (2) J. v. Himbergen: Vogels die vragen worden overgeslagen, blz. 74.
- (3) Zie ook Onze Vogels, februari 1977 no. 2, blz. 87: Aandacht voor de kweek door Jos v. Himbergen, waar staat: „tot 1/3 van het dagrantsoen”.

VOGEL VAN DE MAAND

de oehoe

De Oehoe (*Bubo bubo*) is een van de twaalf soorten uit dit geslacht en is stellig ook de bekendste. Hij heeft een enorm verspreidingsgebied: vrijwel geheel Europa met uitzondering van het westen en noorden, Azië en noordelijk Afrika. De oehoe is een flink uit de kluiten gewassen uil met een lengte van circa 65 tot ruim 70 cm. Hij wint het nog ruimschoots van de Sneeuwuil en de Laplanduil en wordt dan ook beschouwd als de grootste Europese uil. De oehoe wordt gerekend tot de Nederlandse vogels; hij is voor 1900 één keer binnen onze grenzen waargenomen of beter gezegd dood gevonden in één van de zeer strenge winters tussen 1882 en 1887 in een klein

door Meindert de Jong
foto: H. Schremp

bosje tussen de gehuchten Grijzegrubben en Hunnekum, gemeente Nuth, Zuid-Limburg. De vogel is geprepareerd en bevindt zich in het natuurhistorisch museum te Maastricht. Ook is er nog een onbevestigde waarneming uit maart 1961 bij Losser in Overijssel.

Oorpluimen

Evenals de tweemaal kleinere ransuil heeft de oehoe opvallende oorpluimen, die uiteraard niets te maken hebben met het gehoor. De oren zitten namelijk op dezelfde plaats als bij alle andere vogels, wellicht een ietsje meer asymmetrisch. De ogen zijn aanzien-

lijk van omvang en gelig tot oranje van kleur. De bovendelen zijn geligbruin met donkerbruine vlekken en strepen, de onderkant is gelig tot lichtbruin met brede, veel donkerder strepen. De krachtige gebogen snavel is zwart, de poten en tenen zijn bruin bevederd. De beide seksen zijn uitwendig gelijk, maar men dient er wel rekening mee te houden dat er dikwijls individuele afwijkingen in het verenkleed voor kunnen komen. Doorgaans is het vrouwtje groter dan het mannetje.

Solitair

De oehoe is allerm minst een „gezellige” vogel. Hij houdt van alleen zijn en men noemt zulks **solitair**. Slechts sporadisch treft men meerdere exemplaren bij elkaar aan en zelfs in de broedtijd leven de paartjes nog zoveel mogelijk gescheiden: terwijl de ene de eieren warm houdt of de jongen verzorgt, zoekt de andere een schuilplaats op in een nabijstaande boom of in een rotshol. De nestplaats kan zeer verschillend zijn, want er wordt gewag gemaakt van gaten in bergwanden, oude holle bomen, ruïnes, roofvogelnesten (horsten) en soms zelfs op de grond onder een beschermende overhangende rots of een doornstruik. Vaak zijn nesten gevonden midden op een veel gebruikt pad en het was niet zo verwonderlijk dat de eieren waren stuk getrapt. Deze zorgeloosheid is er wellicht één van de oorzaken van, dat de aantallen de laatste tijd zijn afgenomen. In Tibet daarentegen broeden ze op hoogten van 4000 tot 5000 m. Het nest heeft niet veel om het lijf: het uitgekozen plekje wordt niet of nauwelijks gestoffeerd met een paar blaadjes. Er worden doorgaans twee tot vier eieren gelegd, met tussenpozen van minstens twee dagen. De jongen komen dan ook, na een broedtijd van ongeveer vijf weken, niet tegelijkertijd uit de schalen. Vandaar dat de laatstgeborene aanzienlijk kleiner is dan de overige broers en zusters. Dat kan wel eens fataal zijn, vooral in tijden van voedselschaarste, want dan wordt hij rustig door de familie opgepeuzeld, vaak geholpen door de ouders. Het kroost vliegt na zeven tot tien weken uit. Het voedsel van de oehoe, die ook wel „schuifuit” en „grote hertog” wordt genoemd, bestaat uit allerlei zoogdieren tot de grootte van een haas en vogels zo groot als een auerhoen, dat ruim tachtig cm lang kan worden!

De naam oehoe is een onomatopée, een klankna-bootsend woord, want de roep klinkt als „oehoe”, „oehoe”, „oehoe” de laatste lettergreep het laagst. De oehoe valt vooral in het donker zijn prooien aan als deze vrijwel weerloos zijn en de kleinere vogels nemen op hun beurt overdag wraak en attaqueren dan de veel grotere vijand, die erg onbeholpen en traag is om effectief terug te slaan. De mens maakte vroeger gebruik van de oehoe om roofvogels neer te knallen: de oehoe werd met een touw of iets dergelijks aan een paal vastgebonden, waarop de „jager” zich verborg in een hutje van takken. Aan het gedrag van de „grote hertog” kon de schieter zien of er een stootvogel in de buurt kwam. Misselijke praktijken . . .

GEZA SEPT

Vorkomt en geneest virusziekten en infecties.

Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden:

enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

VOGEL '78

met meer dan 5000 vogels
in honderden soorten
en een doorlopend
geopende verkoopklasse

**DE GROOTSTE VOGELSHOW
VAN NEDERLAND**

Medewerking van alle nationale speciaalclubs
en honderden individuele leden.
Het geheel georganiseerd door de

**NEDERLANDSE BOND
VAN
VOGELLIEFHEBBERS**

in **HET TURFSCHIP BREDA**

geopend op vrijdag 13 januari 1978; 10 - 22 uur
zaterdag 14 januari 1978; 10 - 19 uur
zondag 15 januari 1978; 10 - 17 uur

entree: 15,- per persoon; kinderen tot 14 jaar 12,50
bejaarden 11,-

Lumps, ziekte of noodlottig gevolg?

foto 1

door Jan Kuiper
foto's: Harry Lacey

Zeker de postuurkanariefokkers zijn van het bestaan van lumps doordrongen, en dat is altijd een bekendheid in negatieve zin. Een aantal Engelse postuurkanarierassen zijn frequent onderhevig aan het optreden van lumps, de Norwich en de Border en de twee Glostervariëteiten lijden om soms onverklaarbare redenen op eens aan lumps. Die onverklaarbaarheid komt verder in dit artikel in een ander licht te staan. Bij de kleurkanaries is de lump helaas niet onbekend meer, vooral de mozaïeken zijn er niet vrij van. Vooraleer het ontstaan van lumps onderwerp van bespreking wordt lijkt het zinvol om eens te rubriceren hoe lumps zich gedragen in de praktijk. Vast staat dat jongen mét lumps soms worden verkregen uit lump-vrije ouders; uit ouders met lichte lumpvorming worden soms lump-vrije jongen verkregen; lump-vrije jongen vertonen soms na de rui plotseling toch lumps; jongen met lumps zijn soms na de rui die lumps geheel kwijt. U ziet, vraagtekens te over. Die vraagtekens leiden op hun beurt tot de onvermijdelijke conclusie dat het optreden van lumps een „zwevende” aangelegenheid is. Daaruit moet dan even onvermijdelijk worden geconcludeerd dat niet van een erfelijke ziekte gesproken kan worden! Op dit moment is tenminste 1 vraagteken vervangen door een uitroepteken, het is natuurlijk zaak dat dat aan de hand van een toelichting waargemaakt wordt. Foto 1 en 2 laten een Norwich zien, de eerste zonder en de tweede met een extreme lumpvorming. Die extreme lumpvorming is op foto 3 nogmaals te zien,

maar dan als deelvergroting. Op die deelvergroting is bijzonder goed waar te nemen dat de bevedering door de aanwezige lumps in afwijkende richting staat, die bevedering valt dus niet meer strak om het lichaam. De betrokken vogel stierf vrij jong, na zijn verscheiden werden de lumps van het lichaam verwijderd, de opbrengst aan lumps ziet u afgebeeld op foto 4. Gelukkigerwijs is lumpvorming zelfs bij postuurkanaries in deze vorm nog een zeldzaam verschijnsel, ten behoeve van de voorlichting is deze extreme vorm vrijwel ideaal. Op zich zijn lumps op de borst een tamelijk uniek iets, in veruit de meeste gevallen komen lumps voor bij de staartinplant, op de vleugelboog, in de rug en terzijde van de kop, al of niet in combinatie optredend. Ik heb deze afwijking gezien in de grootte van 2 mm en in de grootte van 2½ cm, daartussen bevinden zich nogal wat mogelijke groottes. Het is opmerkelijk dat bij al de vogels met lumps die ik in de loop der jaren gezien heb zich niet één intensieve vogel bevond! Het tweede vraagteken is door een uitroepteken vervangen, het optreden van lumps blijkt gekoppeld te zijn aan de bevederingslengte. Op beide onderste foto's 3 en 4 is duidelijk te zien dat het slachtoffer een zeer uitbundige bevedering bezat. Bekijk de twee veren op foto 4 eens wat nauwkeuriger, vooral de meest rechtse laat een uitbundige groei zien. Ofwel,

foto 2

de zijtakjes zijn maar weinig korter dan de schacht van die veer, dat is uiterst ongewoon. De juiste naam voor dit verschijnsel is ZEER ZWAAR SCHIMMEL! Immers, naarmate de kanarie meer schimmel laat zien wordt de totale bevedering langer. Wat eveneens erg goed waarneembaar is is de soepelheid van de veer, de meest rechtse veer is duidelijk soepeler en dus zachter dan de veer die zich ongeveer midden op de foto bevindt. En precies in die soepelheid van de veer ligt het ontstaan van de lump, dat wordt duidelijk als het proces van de veergroei in aanmerking wordt genomen. Een normale veer is een compact veerkrachtig geheel, als er een vinger langs wordt gehaald tegen de draad in neemt zo'n normale veer onmiddellijk daarna weer een gebruikelijk model aan. De veer op de foto kan zo gelegd worden als u wilt, er is geen sprake van dat de veer automatisch

usel

De

foto 3

de normaalvorm weer aanneemt. De veerkracht van veren wordt veroorzaakt door een hoornachtige substantie, de keratine. Op het moment dat de veer ontwikkeld is wordt vanaf de top die veer voorzien van een laagje keratine, dat proces heet keratinose. De keratinose geeft dus de veer z'n spankracht en z'n veerkracht, in allereerste instantie benodigd om het naar buiten treden van de veer mogelijk te maken. De veer ontwikkelt zich in een veerzakje of veerfollikel, dat ligt echter onderhuids. Alleen als de veer hard genoeg wordt door de keratinose kan die veer zich door de huid persen en zich ontplooien. Wanneer de verhoorning onvoldoende is is de drang om door de huid te gaan ook aanwezig, dat mislukt door het te zacht zijn van de betrokken veer.

De drang blijft, daardoor rolt de veer zich op onderhuids, precies tegen de opperhuid aan. Dan is nog geen lump ontstaan! Dit is de áánleiding tot het ontstaan van lumps, de echte oorzaak ligt elders. In de huid van mensen en kanaries bevinden zich klieren die een soort vet afscheiden, die klieren heten talgklieren en de vetachtige afscheiding van die talgklieren heet talg. De talg is nodig om haren en veren in goede conditie te houden, echter, lang niet alle geproduceerde talg wordt ook werkelijk benut voor dat doel. Het teveel geproduceerde wordt afgevoerd door afvoerkanaaltjes die uitmonden in het veerzakje. Helaas doet het oprollen van een te zachte veer een onontkoombare veerklont ontstaan die voor een groot deel uit keratine bestaat, zo'n opeenhoping heet hyperkeratose. Het verband met de lump? Hyperkeratose verstopt de afvoerkanaalen van de talgklier, de talgklier blijft gewoontegetroou produceren, de overcomplete talg klontert tussenhuids open. Daardoor ontstaat een soort gezwel, kanariemensen noemen zo'n opeenhoping of gezwel een LUMP! Weer is een vraagteken omgezet in een uitroepteken, er blijven toch nog een aantal vraagtekens over. Lump is Engels voor klont, die term is hier te lande voetstoots overgenomen van onze Engelse collega-fokkers. De dokter zou van een cyste spreken, in dit geval zal hij waarschijnlijk de term atheroomcyste gebruiken. U heeft gelijk als u meent dat lump een wat gemakkelijker term is, in dit artikel kan ik niet de naar mijn mening enig juiste naam verzwijgen. Het optreden van lumps is het gevolg van een reactieketen: onvoldoende keratose (te zachte veerconstructie) + hyperkeratose door oprolling van de te zachte veer

+ verstopping van de afvoerkanaalen van de talgklieren door opgetreden hyperkeratose = lumpvorming. Als u de draagwijdte van deze keten goed interpreteert komt u tot de onvermijdelijke conclusie dat de bevedering van de Norwich-met-lumps die op de foto's zichtbaar is onmogelijk kan komen uit een veerzakje waarin zich hyperkeratose heeft gemanifesteerd. De opgerolde veer in dat huidzakje wordt als het ware afgedekt door de ontstane lump. Omdat de veerkiemen of coriumpapillen zich basisch bevinden in de huid is het zelfs mogelijk dat zich op de lump veerontwikkeling voordoet, dat is mogelijk omdat de lump tussenhuids ligt en de coriumpapillen zich in de onderzijde van de opperhuid (epidermis) bevinden. Dit komt slechts tamelijk zelden voor, de reden is logisch, de steeds groter wordende opeenhoping van talg sluit ook de andere noodzakelijke verbindingen (bloedvaten) in steeds sterkere mate af. Het belemmeringseffect van de gevormde lump is eveneens verantwoordelijk voor de afwijkende richting waarin de veren rond de lump zich ontwikkelen. Tot zover de lump, laten we eens zien hoe bestrijding mogelijk is. Aan de hand van de reeds gememoreerde reactieketen moet worden vastgesteld dat het bij voortdurende en constant aan elkaar paren van schimmelvogels gewoon móet leiden tot het ontstaan van lumps. Op zich een volkomen logische conclusie, bevederingslengte en bevederingshardheid zijn onverbrekkelijk gekoppeld. Het argument dat het optreden van lumps een „Engelse” ziekte is is slechts juist als wordt bedoeld dat in Engeland veel en veel

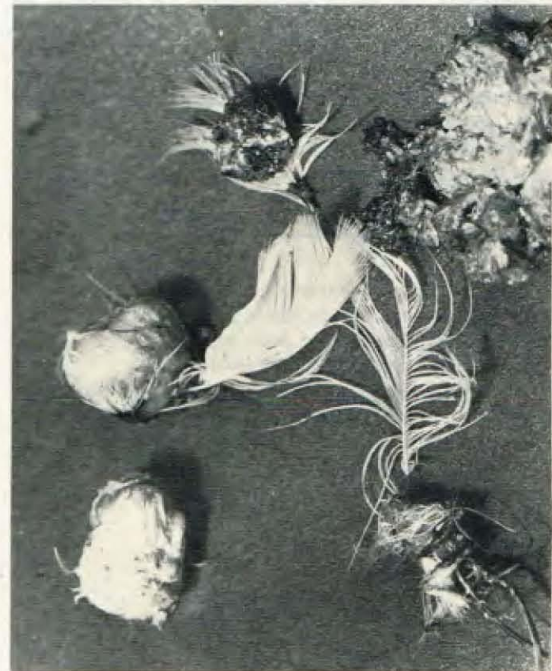

foto 4

eerder werd overgegaan tot het aan elkaar paren van zwaarschimmel vogels! Een analyse van de in dit artikel aangevoerde argumentatie moet dan ook naar mijn mening leiden tot de vaststelling dat het optreden van lumps niets te maken heeft met ziekte, het optreden van lumps is het noodlottig gevolg van het

vogels en zwaarschimmelvogels! Zeker in de fok van type-vogels zal het gebruik van intensieve partners gevolgen hebben voor de uiterlijke verschijningsvorm, slechts de individuele fokker is in staat om voor zichzelf uit te maken hoever hij/zij wenst te gaan in dit opzicht. Tot aan niet vast te stellen grenzen is het mogelijk om schimmelvogels aan elkaar te paren zonder nare consequenties in de vorm van lumps, hoever gegaan kan worden is een vraagteken dat niet kan worden omgeruild voor een uitroepteken. In het algemeen moet worden gesteld dat de grens is overschreden op het moment dat ook maar een minimale lump wordt geconstateerd, toch is zo'n vogel daarmee niet gelijk ongeschikt voor de kweek te noemen. De paring aan een intensieve of bijna intensieve partner kan tot resultaat hebben dat de tolerantiegrens van de bevederingshardheid wordt verlegd in gunstige richting. Eigenlijk is dus het paren van schimmelvogels te vergelijken met het balanceren in een dakgoot, verlies van het evenwicht kan gunstig én ongunstig uitvallen, hoe dat uit zal vallen is vooruit slechts te berekenen. Om genoemde redenen raad ik u dringend aan om op te passen met het paren van schimmelvogels, het is te hopen dat dit lang niet gemakkelijke artikel een hoop vraagtekens rond de lump heeft veranderd in uitroeptekens. Ter afwisseling, kijk eens naar de Norwich die op foto 1 is afgebeeld, als u goed kijkt ziet u dat deze vogel haren in de nek laat zien, van de kop naar de rug vallend. Een uitgesproken secundair raskenmerk dat wordt aangetroffen bij Norwiches en bij Yorkshires, maar alleen dan als de vogels als het ware in de watten worden gelegd, met andere woorden, een uitstekende behandeling hebben gekregen. Erg mooi. De zijde-achtige bevedering (silky) is goed strak, de fokker van dit exemplaar is duidelijk binnen de grenzen van het toelaatbare gebleven. En toch is ook dit een langbevederde vogel! Mogelijkheden te over dus.

*Een vogelvriend uit Amersfoort
klopte bij Petrus aan de Hemelpoort
Maar Petrus, zoals altijd even kloek,
vond onze vriend niet in zijn Hemelboek.
Toen onze vriend sprak, dat zijn hobby op aarde
het kweken van Europese vogels ware,
Sprak Petrus, dan moet ik kijken in het boek
van de martelaren.*

Jo Douven

*Er was eens een mannetje in Huizen,
Die had weinig vogels, veel muizen,
Hij kocht toen een kat,
Die alles gelijk opvrat,
En nou heeft ie alleen nog maar luizen.*

W. v. d. H., Leerdam.

428

DE SCHIMMEL-ZEBRAVINK

Tekst en foto's: Günter Oppenborn, Gehrden
Vertaling: J. Luysterburg

De laatste tijd zijn er zoveel negatieve dingen over de schimmel-zebravink geschreven, dat ik beslist eens iets positiefs mee wil delen over deze nog niet zo bekende en ook niet geliefde kleurslag. Zoals algemeen bekend zou moeten zijn, gaat het bij de schimmel-zebravinken om witte zwartborsten.

1-0 schimmel-zebravink, een goed getekende vogel.

ysel

De

Daarbij treedt de schimmel op, omdat door de grote hoeveelheid melanine in de zwartborst er geen zuiver witte vogels uit kunnen komen. Er komen vogels uit met veel schimmel, vogels, die de melanine over het hele lichaam, maar hoofdzakelijk in de vleugels, verdeeld hebben.

Het is ook niet zo, dat schimmel-zebravinken een moeilijk herkenbare kleurslag vormen. Men kan ze zeer goed onderscheiden van slechte witte zebravinken, daar ze, in tegenstelling tot laatstgenoemde, melanine bezitten tot in het topje van de slagpennen. En dat hebben witte nooit.

Alleen wordt meestal de grote kweekfout gemaakt, dat de schimmel-zebravinken aan alle mogelijke kleurslagen gepaard worden. Dat zou zoveel mogelijk moeten worden vermeden.

Schimmel-zebravinken zouden alleen met vogels uit de zwartborstlijn gepaard moeten worden, dan worden ze ook niet te klein, maar krijgen ze een goed formaat.

Als men dan een goede stam schimmels opgebouwd heeft, en de vogels de vereiste grootte hebben, kunnen de schimmels ook onderling aan elkaar gepaard worden.

1-0 schimmel-zebravink, niet zonder meer een typevogel, maar goed te herkennen is de tekening tot in de toppen van de slagpennen.

Bij deze doorgekweekte schimmelstammen krijgen de mannen ook grijze wangvlekken en een eerste aanzet van een grijze borststreep. Dan zien de schimmel-zebravinken er naar mijn mening pas echt uit zoals het hoort en zijn ze met geen enkele andere kleurslag meer te verwarren.

Bruine schimmel-zebravinken heb ik de laatste tijd ook al gekweekt, men hoeft hiervoor slechts bruine

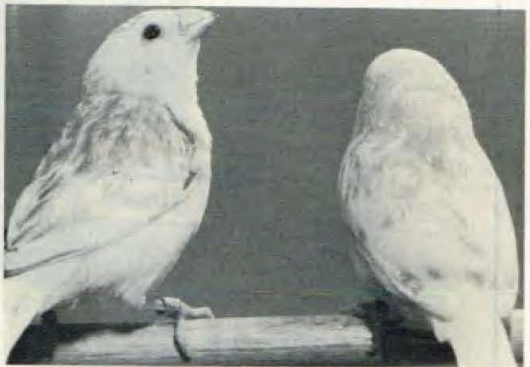

Een jonge schimmel-zebravink, die de schimmeltekening ook in de staartveren en op de kop heeft.

zwartborsten te paren aan schimmels. Ook deze kleurslag ziet er zeer aantrekkelijk uit.

De vererving van de schimmel-zebravinken ten opzichte van de zwartborst-zebravinken is recessief. Als men dus de volgende paringen tot stand brengt, krijgt men daaruit de volgende jongen:

1. schimmel x schimmel: 100 % schimmel.
2. schimmel x zwartborst: 100 % zwartborst/split schimmel.
3. schimmel x zwartborst/split schimmel: 50 % schimmel en 50 % zwartborst/split schimmel.
4. zwartborst/split schimmel x zwartborst/split schimmel: 50 % zwartborst/split schimmel, 25 % schimmel en 25 % zwartborst.
5. zwartborst/split schimmel x zwartborst: 50 % zwartborst/split schimmel en 50 % zwartborst.

Links een donkere grijze schimmel-zebravink, rechts een jonge bruine schimmel-zebravink. Op de zwart-witfoto is het kleurverschil niet erg goed te zien.

Zou men nu graag bruine schimmels willen kweken, dan is het 't beste om bruine zwartborst-zebravinken te kruisen met schimmels. Dan moet men bij deze paringen wel rekening houden met de geslachtsgebonden vererving van de bruine kleur.

Wil men goede schimmel-zebravinken kweken, dan moet men zich intensief met deze kleurslag bezighouden, en mag men ze niet zo'n beetje terloops als afval-produkt kweken.

Dan krijgt men ook goede schimmel-zebravinken, die met geen enkele andere kleurslag te verwarren zijn.

alles wat fladdert vliegt, tjlpt en zingt is in de wolken met Bogena.

Bogena heeft naam gemaakt
als all round vogelverzorger.

Wie van z'n vogels houdt gunt
ze het beste.

Voedings-, verzorgings- en
geneesmiddelen van
Bogena, dus.

 bogena

Bogena B.V., Sluisweg 2, Waalwijk (N.B.),
Tel.: 04160 - 36992.

Uw vraag? ons antwoord!

Vraag!

Ik ben een beginnend parkietenkweker en bijna een jaar lid. Kunt u mij misschien vertellen wat een regenboog parkiet is.

Vaker heb ik in advertenties gelezen over deze vogels. Ik heb reeds enkele inlichtingen proberen in te winnen, gezien ik een paartje van deze vogels zou willen aanschaffen. Het enige wat men mij echter kon vertellen dat het een grasparkiet was met een aparte kleur.

Nu is mijn vraag aan u:

Is dit een mutatie grasparkiet?

Hoe ziet deze variëteit er precies uit? (Kleur)

Zijn er goede kweekresultaten mee te behalen?

Bestaat deze mutatie al lang of is dit iets van de laatste tijd?

J. E. K. te G. België

Antwoord:

De regenboog parkiet is inderdaad een variatie met een aparte kleur, doch het is geen mutatie van de laatste tijd.

Een goede T.T.-regenboog parkiet moet de volgende factoren zichtbaar dragen. De blauwfactor, de donkerfactor, de opalinefactor, de witvleugelfactor en de geelmaskerfactor, deze laatste het liefst dubbel factorig. Genoemde vijf factoren zijn in één vogel gekweekt en zo ontstond de gevarieerd gekleurde regenboog parkiet.

Een goede regenboog parkiet moet beslist al deze factoren tonen, en dan zien ze er als volgt uit:

Masker goudgeel, zich uitstrekkend over het achterhoofd om dan in de mantel over te gaan in de lichaamskleur, net als bij de opaline vogels. Het masker is normaal getekend met lichtgrijze spots, en violette wangvlekken. Deze moeten zo diep mogelijk violet zijn, het masker mag doorlopen tot ongeveer de helft van de borst. De kobaltblauwe lichaamskleur, veroorzaakt door de donkerfactor, bezit door de geelmaskerfactor een gele waas, deze mag echter niet te fors optreden waardoor de lichaamskleur zee-groen wordt; dit is absoluut fout.

De vleugelgolftekening is zeer licht grijs, liefst zo licht mogelijk.

De vleugels zijn met een opaliserende gele waas overdekt, de vleugelgrondkleur is egaal met de lichaamskleur (kobaltblauw). De staart is veelkleurig groenachtigblauw en geelbruinachtig.

In feit dus een Opaline kobaltblauwe met goudgeel masker en zo licht mogelijke vleugels, dit alles overspoeld met een gele waas.

Men kan hem ook noemen, OPALINEKOBALTBLAUW-GEELMASKERWITVLEUGEL maar omdat deze naam wat erg lang is wordt deze variëteit regenboog parkiet genoemd.

Deze variëteit bestaat al vele jaren, en is gecreëerd toen de grasparkiet nog kleurparkiet genoemd werd. De kweek ging toen gemakkelijker als nu, omdat men niet zo rekening hoefde te houden met het formaat en type van de tegenwoordige standaardparkiet, deze moet immers voor 65% postuurvogel zijn.

Er zijn, evenals met de andere bestaande variëteiten, goede resultaten mee te behalen. Maar de kweek hiervan is alleen weggelegd voor diegenen die de vereringsregels goed kennen. Het raadsel voor vele kwekers van deze variëteit is dat uit regenboog x regenboog niet alleen regenbogen komen. Dit komt door de donkerfactor, immers uit kobalt x kobalt krijgt men slechts 50% kobalt, 25% Mauve en 25% Hemelsblauw. Deze laatste zijn dan geen regenboog, maar zijn wel zeer goed te gebruiken om alleen regenbogen te kweken. Uit Mauve regenboog x Hemelsblauw regenboog komen 100% kobaltregenbogen en alleen deze laatste zijn de echte.

Dit voorzover deze helaas te weinig gekweekte variëteit. Men komt ze weinig tegen op de tentoonstellingen. De enkeling is door de moeilijke kweek meestal te iel van formaat en dit is zeer jammer. Hier is werk voor een echte doorbijtende liefhebber die alles op alles wil zetten om behoorlijk van formaat zijnde regenboog parkieten te kweken. Voor meer informatie. Wordt lid van de speciaal parkietenclub v/d N.B.v.V.

Je suis très intéressé par tout ce qui touche l'élevage du canari.

Je vous serais extrêmement reconnaissant de bien vouloir me mettre en rapport avec un ou plusieurs de vos membres, disposé à correspondre avec moi comme conseillers extérieurs.

François Picamoles, P.O. Box, 8
La Garriga (Barcelone), Espagne

achteraf bekeken

door Jos van Himbergen

Als we de titel van dit praatje bekijken, dan volgt daar gewoonlijk het gezegde achter: „is het gemakkelijk praten”. Was dat maar altijd waar! In de vogelliefhebberij gaat het vaak niet op, zeker niet als we over de voeding spreken. En dat doen we toch, op vergaderingen en als liefhebbers onder elkaar. Wat er uit de bus komt is niet altijd héél zeker waar en we trachten langs allerlei omwegen het een en ander nog eens op een andere manier of plaats te testen. Vogelvrienden, ik kan het mij levendig voorstellen, maar komen we er wel veel verder mee?

Zelfs, als we een lekker smakend en goed gerezen krentebrood willen bakken, hebben we heel wat theoretische kennis nodig en daarna nog de praktische ervaringen. Van de grondstoffen moeten we bepaalde hoeveelheden gebruiken om tot het beoogde resultaat te komen. Met teveel water of melk erin wordt het een pannekoek en met te weinig een verbrand keihard, kruimelig geheel. Daar tussenin ligt ergens het heerlijke krentebrood. Al te lang blijven experimenteren heeft weinig zin, beter is eerst de voorschriften te leren kennen.

In de vogelliefhebberij hebben we met een groot aantal soorten vogels te maken, welke hun aparte eisen kunnen stellen aan het voedselrantsoen en het is beslist niet zo, dat het voedsel van de meeste voorkeur onbepaald verstrekt mag worden. Uit vroegere voedingspraatjes hebt U dat al lang begrepen. De kweek 1977 ging om de een of andere reden wel eens fout, gezien de vele brieven en bezoeken die ik hieromtrent mocht ontvangen. Laten we een veel gemaakte fout samen nog eens goed bekijken.

Zeker, een gevarieerd menu voor onze gevederde vrienden is absoluut nodig, maar we kunnen het op de een of andere wijze te bont maken. **Vocht in gebonden toestand teveel in het dagrantsoen brengen.** Wel, het doet er niet toe welke vogelsoort men heeft, het blijft fout. Vooral kanarie- en parkietenkwekers zondigen hier bij voortduring tegen. (Sorry, dat lijkt mij zo omdat ik veel van die ellende aan de jas krijg hangen). Een verandering ten goede heeft vele vogelvrienden tijdens de kweek nog kunnen helpen. Wat gebeurt er?

Voor en tijdens de kweek wordt er kwistig met groenvoeder, vruchten, gekiemde zaden, geweekt en uitgeknepen brood en te nat gemaakt eivoer gewerkt. Daarnaast staat dan nog een welgevulde zaadbak, waar als regel door de vogels nog wat van wordt gepikt, doch veel ervan gaat over de bodem (alleen het allerlekkerste niet). Met het overvloedig verstrekken van genoemde vochtrijke producten is er ook niet zoveel plaats meer om alle zaden op te nemen. De resultaten:

A. Zijn we tijdens de rustperiode of vroeg voor de kweek op deze wijze begonnen dan mislukt als regel de eerste ronde al. Vogels met slappe spieren, geen

weerstand, buikwaterzucht (lijken vet, maar 't is vocht), te ruw en te los in de veren en slechte bevruchting. Met een groot percentage verplicht vocht (water) in het rantsoen, is het voor een popvogel moeilijk om veel reserve stoffen aan de eitjes mee te geven en om voldoende warmte te produceren, nodig om te broeden. Maar nadat de eieren gelegd zijn moet ze gaan broeden en nadien de eventuele jongen voeren, dat gaat moeilijk, want uit water komt energie noch groeistof vrij. Wat er dan gebeurt weten we allemaal: ze verlaat vroegtijdig het nest of laat de jongen gewoonweg in de steek, alsof ze nooit bestaan hebben.

Geen goede broedpop? Dat mogen we niet zomaar vaststellen, want met kunst en vliegwerk kan aan deze toestand gewoonlijk niets meer worden gedaan. **VOORDIEN** de spelregels beter in acht nemen doet zulke toestand niet ontstaan.

B. De eerste ronde gaat goed en verder is het afgelopen. Met de opgedane reserve tijdens de rusttijd worden levenskrachtige eitjes geproduceerd. (Geen of weinig groenvoer voorhanden tijdens de winter en geen zaden gekiemd voor de bevruchting, want zo ver is het nog niet).

Het voorjaar nadert en er komt meer groenvoer beschikbaar. De zaden staan gekiemd en een **flinke** portie wordt niet onthouden. Wederom wordt op deze wijze de totale groei- en energiewaarde van het dagrantsoen **VERLAAGD**.

Door veel verplichte vochtopname heeft de vogel extra energie nodig om dit vocht op lichaamstemperatuur te brengen en te houden, dus verloren energie, kan niet voor andere doeleinden worden gebruikt. Doen ze dan ook niet, verlaten het nest met de eieren of jongen en beginnen, de eerste de beste dag als het zonnetje wat warmer binnenschijnt, gewoon een nieuw nest te bouwen of opnieuw te paren. Vogels, zoals de meeste parkietensoorten, die van nature al weinig vocht willen opnemen, zullen dankbaar zijn voor een juiste dosering in hun dagrantsoen. We moeten ze niet in de gelegenheid stellen om zelf hun voorkeur te bepalen of te dwingen tot de opname van dergelijke vochtrijke producten in overmaat. Rantsoenen van het „snoepje” hoort er dus bij en dan doet het geen kwaad, is zelfs zinvol. We zijn niet tegen groenvoer, kiemzaad, stukje geweekt brood etc., als het verstandig wordt verstrekt ten opzichte van de totale opnamecapaciteit van de betreffende vogelsoort per dag.

Denkt u nu: „Er zit wel wat in?” Dan het volgende seizoen eens anders proberen. Misschien krijg ik dan eens brieven, die prettige dingen vertellen en ook dat is af en toe wel eens fijn.

Vogelvrienden, tot volgende keer.

onze ervaringen met afrikaanse soorten

sint helenafazantje

Foto: H. Bielfeld

Oorspronkelijk kwam het Sint Helenafazantje, **Estrilda astrild**, alleen maar voor in Zuidelijk Afrika. Door toedoen van de mens zijn ze ook elders en op allerlei eilanden terechtgekomen zoals op Madagaskar, Kaap Verdische eilanden en Sint Helena en vandaar die naam.

Niet minder dan 17 ondersoorten zijn bekend. De verschillen onderling zijn vaak zo klein, dat je je afvraagt wat voor zin een dergelijke vergaande indeling wel heeft.

Ze leven in gebieden waar rijkelijk water voorkomt. Hun voorkeur gaat uit naar woudranden, oevers van rivieren en suikerrietplantages. Hun voedsel zoeken ze voornamelijk op de grond en dat bestaat uit kleine zaden en insecten.

Tijdens de broedperiode bouwen ze paarsgewijs het nest in hoge gras- en dichte rietpollen. Na de broedperiode trekken ze in grote zwermen, waarvan ook wel andere prachtvinken deel uitmaken, door het land.

Het zijn bewegelijke vogeltjes en ze vallen op door hun altijd perfect glad zittend verenpakje. Het uiterlijk geslachtsonderscheid is moeilijk of eigenlijk nauwelijks waarneembaar. Zekerheid heeft men pas wanneer een van de vogels overgaat tot de balts en

de andere tot het leggen van een eitje. Onder alle voorbehoud zou men kunnen afgaan op de volgende, nogmaals moeilijk te onderscheiden, verschillen. De rode kleur van de onderbuikveertjes kan bij de popjes wat valer, wat matter zijn alsook de zwarte kleur van de onderstaartdekveertjes.

Op alleen de zang is niet af te gaan. Nogmaals, de balts geeft in elk geval zekerheid dat de uitvoerende een mannetje is. Met knikkende bewegingen van het lichaam neemt hij plaats naast het popje en laat dan een goedklinkend liedje horen. De staart is wijd uitgespreid en wordt horizontaal heen en weer bewogen. De snavel is getooid met een grashalm. Deze spontane uiting van liefde en driften, wordt veelal direct gevolgd door de feitelijke paring.

Daarna beginnen beide vogels aan de bouw van het kogelvormige nest. Het blijft overigens meestal niet bij één nest. In de directe nabijheid van het eerste wordt ook een tweede nest gebouwd. De reden hiervan is niet erg duidelijk. Er wordt wel eens gezegd dat het tweede nest een zogenaamd slaap- of mannest is, maar het vreemde is dat hij daarin beslist niet de nachten doorbrengt. Slapen doet hij buiten en in de directe nabijheid van de bouwsels. Het echte broednest heeft een smalle naar onder gerichte insluipgang. Het andere nest heeft een veel ruimere ingang. Vermoedelijk wordt het tweede nest als een misleiding voor eventuele vijanden gebouwd. Als bouwstoffen worden voor het exterieur in hoofdzaak grashalmen gebruikt, voor het interieur zachte materialen zoals veertjes, stukjes wol etc.

De 4 tot 6 witte eitjes worden door beide vogels afwisselend bebroed, gedurende ongeveer 11 tot 12 dagen. Pas uitgekomen jongen hebben wat grauwe dons op de roodachtige huid. Wanneer ze de bekjes sperren, zijn enkele blauw-witte papillen op de binnenkant van de snavel zichtbaar.

De Dominicanerwida parasiteert de Sint Helenafazantjes. Ze leggen hun eitjes ongemerkt in het nest van deze vogels en de fazantjes knappen dan de rest wel op. Als de jongen ongeveer 16 dagen oud zijn, verlaten ze het nest. De golftekening, welke zo kenmerkend voor deze soort is, ontbreekt nagenoeg en de snavel is zwart in plaats van rood. Na ongeveer 5 weken begint deze te kleuren en wordt geleidelijk ook de tekening op het gehele lichaam scherper. Na het uitvliegen worden ze nog ongeveer 14 dagen door beide oudervogels gevoed.

Sint Helenafazantjes voelen zich in een goed geplante volière uitstekend op hun gemak, mits er maar één koppeltje wordt gehouden. Dan zullen ze ook zeker tot broeden overgaan. Met andere prachtvinken kunnen ze het best vinden, met soortgenoten veel minder. De meest dominerende man zal onophoudelijk andere rivalen achterna jagen, wat dan beslist niet ten goede komt aan een succesvolle kweek. Jonge vogels dienen, zodra ze zelfstandig zijn, apart te worden gezet. Vader zal ze anders dermate

doende voedsel op te nemen en dat zal zich dan op een kwade dag wreken.

In de volière zullen ze hun nest zoveel mogelijk in het groen bouwen. Zelden maken ze gebruik van nestkastjes.

Op een goed mengsel zaden voor kleine tropen, rijpe-halfrijpe gras- en onkruidzaden, trosgierst en een eiwitrijk zachtvoer met insecten en/of geknipte meelwormen, zullen ze het zeker goed uithouden. Nestcontrole is mogelijk, mits we maar behoedzaam te werk gaan. De 2 mm ring dient de derde of vierde dag te worden aangelegd en het is wel raadzaam deze ring vooraf mat-zwart te maken zodat hij niet al te veel zal opvallen.

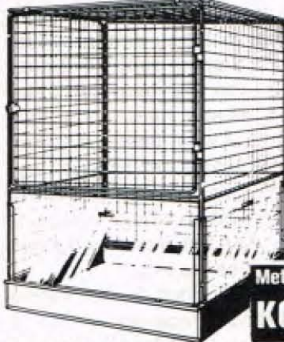
Reeds
duizenden
geleverd!

PARADISO - KOMECO ZELFBOW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen.

Uitgevoerd in dof zwart, slagvast geëpoxeerd, roestvrij staal. Morsvrij en hygiënisch!

● Waterdichte aluminium schuiflade. ● Gemakkelijk toegankelijk. ● Veilig af te sluiten. ● Geen zicht-belemmering. ● Snelle montage zonder gereedschap.

NIEUW!

Nu ook leverbaar als papegaai- en parkiet-volière, hoog 85 cm met zwaarder verchroomd staaldraad.

Kleurfolder beschikbaar.

Paradiso-volières zijn verkrijgbaar bij uw DIBEVO-winkelier; waar niet, schrijf direct aan ons adres.

Metaalwarenfabriek Hulskamp B.V.

KOMECO-DIVISION

POSTBUS 52 TE ALKMAAR

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijslijst van de **PARADISO-KOMECO ZELFBOW VOLIERES**

Naam:

Adres:

Plaats:

in het nachtverblijf gewenst. Overigens hebben we zelf al jaren, winter en zomer, deze vogels in een onverwarmde buitenvolière maar die staat wel goed beschut en op een zonnige plaats. Ons is gebleken dat ze tot de sterken behoren.

Tenslotte nog even dit, een goed kweekresultaat staat of valt met de aanbod van levend voer. Mier-eieren, meelwormen, etc., etc. zijn onmisbaar.

Bird specialist

Geheel vrijblijvend kunnen wij aanbieden: Frisé kanaries (import) in de kleuren rood, wit en bont. Norwich, Borders, Glosters, Yorkshires, Lizards en alle kleuren Hollandse kanaries.

Verder: Lories in diverse soorten, papegaaien, diverse soorten Zuidamerikaanse parkieten, Australische parkieten, Ara's, verschillende soorten vinkjes, etc. Tevens vragen wij diverse soorten vogels te koop, eventueel mogelijkheid tot Inruiling.

**Blankestijn's
Pet Farm B.V.**

Dahliastraat 39, Veenendaal
Telefoon (08385) 1 23 67

"VERAKA"

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voorfronten in alle maten - Tevens opvouw-bare kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc.

Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

"VERAKA"

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
Terheijden N.Br.

CéDé

eivoeders

kweken met vredesduifjes

door E. A. L. Kint

Begin 1977 kwam ik via een kennis, onze ex-dorps-pastoor en verwoed vogelliefhebber A. Fick in het bezit van twee vredesduiven.

De pastoor, die al enkele jaren ervaring had opgedaan met de kweek van vredesduiven en ook zeer goede T.T. resultaten had geboekt wilde deze wat onbekende duiven meer op de voorgrond brengen. Het was zijn bedoeling het bestand van deze duiven via bij hem goed bekende kwekers uit te breiden. Vooral nog lijkt hij in die opzet goed te zijn geslaagd. In Zeeuws-Vlaanderen en West-Brabant zijn al enkele kwekers die door hem zijn bevoorrad. Nu was hij in het bezit van één koppel geweest, maar het vinden van onverwante vredesduiven ging niet via een vredige weg. Het leverde heel wat moeilijkheden op om vogelliefhebbers te vinden die in het bezit waren van deze beestjes. Via ONZE VOGELS gelukte het hem toch enkele duiven te bemachtigen.

Terug naar mijn koppel. Zij waren ondergebracht in een vlucht van mijn volière. Deze vlucht had de volgende afmetingen, 2 x 1 x 2 m. De duiven kunnen niet in een buitenvolière verblijven, eenvoudig omdat ik die niet bezit. Bij de pastoor hadden ze steeds in een buitenvolière met nachthok gewoond, die situatie kon ik hen niet verstrekken. Toch nam men gauw genoegen met de beschikbare ruimte. Ze deelden de ruimte met een koppel japanse meeuwen en een koppel goudbuikjes. In de vlucht had ik inmiddels twee nestgelegenheden voor de duiven opgehangen, in de stille hoop dat ze gauw tot broeden zouden overgaan. In mijn gedachten zag ik de eerste jongen reeds op de rand van het nest. Dat was natuurlijk wat vroeg en voorbarig gemijmer.

Eén nest had ik gemaakt van een grote ijzeren huis-

houdzeef en was aan de binnenzijde bekleed met een stukje katoen. Het andere nest was een plat houten bakje. Ik wist uit bevindingen uit de volière van mijn vader, dat de duiven meestal de ijzeren zeef als nestplaats kozen. Ook bij mij bleek dit het geval. In het ijzeren omhulsel werden wat takjes en gras gedragen, aan de afwerking werd verder weinig aandacht besteed. Het was toen begin maart en twee dagen later lagen er twee geheel witte eieren in het nest.

Ik was vijf dagen later toch wat verrast toen ik beide duiven op het nest zag liggen. Nu komt dat, dit had ik ook eerder al bij diamantduiven gezien, wel meer voor, maar omdat het geslachtsonderscheid moeilijk is vast te stellen ging ik toch twijfelen. Die twijfels werden twee dagen later waarheid. Ik vond in het nest vier eieren. Dit duidde erop dat ik te maken had met twee poppen. De pastoor werd ingeschakeld om een oplossing voor het probleem te vinden. Voor hem geen probleem, omdat één van zijn huidige parochianen het vorige jaar reeds was voorzien van vredesduiven en nu met vier doffer jongen zat te kijken. Eén van de doffers kon ik ruilen en zo konden we allebei verder.

Een nieuwe start werd gemaakt. Ik kon al snel het pronken van de doffer aanschouwen en samen met zijn roep kon hij al gauw zijn vrouwelijke wederhelft het hof maken en voor zich winnen.

Twee weken later lagen er in dezelfde zeef weer twee eieren en dit aantal werd nu niet meer uitgebreid. Voor zover ik heb kunnen waarnemen, maar ik heb natuurlijk niet mijn bed in de volière staan, broedde alleen de pop. Ik heb enkele malen nestcontrole gedaan en de duiven bleven daar erg rustig onder. Na 13 dagen broeden lag er één jonge vredesduif en twee dagen later nummer twee. Het waren vrij grote jongen, geheel grijs met lichte, dunne zwarte streepjes over de rug en het vleugeldek.

De jongen werden voorbeeldig gevoerd. De voeding bestond uit tropisch zaad, een duivenmengsel, grit, groenvoer en ook opfokvoer voor kanaries. Ook dit laatste werd gretig door de ouders opgenomen. De jongen groeiden als kool en na 8 dagen kon ik ze maar moeilijk meer ringen. Na iets meer dan twee weken vlogen de jongen uit. Het viel mij op dat ze daarbij naar mijn mening onhandiger deden dan diamantduiven, maar dat weet ik niet zeker, althans ik weet niet of dat zo hoort. Van de verdere opvoeding trok moeder duif zich, voor zover mij is opgevallen, weinig aan. Overigens namen de jonge duiven al vlug voedsel (eerst alleen opfokvoer) zelfstandig op. Na drie weken lag de pop weer op twee eieren. Deze zijn ook bevrucht en uitbreiding van het vredesduivenkroost is een kwestie van enkele dagen. Tot op heden zijn mijn ervaringen met deze duifjes erg goed. Het zijn vrij rustige vogels en aardig van tekening.

Verschil tussen geslacht is moeilijk te onderscheiden. De tekening is leuk. De kleur is grijsbruin en het

geheel is zwart gestreept. De borst is grijs-zwart gestreept en het onderlichaam is rose-achtig van kleur. Deze kleur wordt vanaf de borst steeds lichter. De oogring is lichtblauw en de grootte daarvan is bij doffer en pop gelijk.

De jongen lijken direct op de ouders, alleen de rose buik en de oogring ontbreken geheel. Verder is ook het jeugdkleed nog aan enkele veranderingen onderhevig. Als afwisseling in een voliërebezetting kunnen deze duifjes, die iets groter zijn dan de diamantduiven zeer zeker worden aanbevolen.

Het verkrijgen kan misschien problemen opleveren, maar inlichtingen daaromtrent kunnen natuurlijk altijd worden verstrekt.

Met dank aan de pastoor voor het schenken van de duiven en een uiting van waardering voor zijn genomen initiatief de vredesduif, die toch wel erg op de achtergrond was geraakt, terug te brengen lijken mij hier toch op zijn plaats.

veelzeggende cijfers

Wildzang

Om precies te zijn hebben 286 leden in totaal 2143 vogelvergunningen D aangevraagd. U weet wel, wanneer voor een bepaalde vogel een vogelvergunning D is afgegeven mag men met die vogel naar de tentoonstellingen. Tijdens de duur van de tentoonstelling dient de vergunning dan te berusten op het TT-secretariaat. Aangevraagd is voor 838 vinken, 349 putters, 126 sijzen, 247 kneuën, 574 groenlingen, 7 geelgorzen en 2 merels. WILDZANGKWEKERS LET OPI In het februarinummer wordt u wederom uitvoe-

rig geïnformeerd op welke manier u ringen voor uw Europese kooivogels kunt bekomen. Alleen voor vogels welke met die speciale K-ringen zijn geringd kunnen in de loop van 1978 weer vogelvergunningen D worden aangevraagd.

Wet bedreigde uitheemse diersoorten

Ten behoeve van onze leden hebben we de melding verzorgd van die vogels welke voorkomen in de lijst Bedreigde Uitheemse Diersoorten, welke lijst met uitvoerige toelichting werd gepubliceerd in het augustusnummer. Gemeld zijn 29 balispreeuwen, 21 patagonische rotsparkieten, 124 dolksteekduifjes en ongeveer 50 andere soorten variërend van ara tot kolibrie.

lories houden als hobby (II)

door F. Beswerda
Foto: Horst Müller

In aansluiting op mijn vorige artikel over lories, geplaatst in het septembernummer, wil ik in deze bijdrage wat verder ingaan op huisvesting, voeding en kweekmogelijkheden van deze interessante vogels. Helaas wordt nog al te veel de lorie als eenling gehouden. Veelal zien we dan ook een armetierig vogeltje met kapotte staart en vleugelpennen en aan elkaar geplakte veren in z'n kooi rondklimmen. Lories horen bij voorkeur paarsgewijs of met meerdere koppels bij elkaar gehouden te worden in een ruime kooi of volièrre.

Volièrres voor lories behoeven niet zo lang te zijn aangezien deze vogels meer klimmen en klauteren dan vliegen. Zelf houd ik mijn lories in binnenvolièrres. Deze zijn gebouwd in een binnenruimte van 6 x 4 m en 2.50 m hoog. De volièrres zijn groot 1.50 m lang, 1 m breed en 2 m hoog. Ze staan ongeveer 50 cm boven de grond en de bodems bestaan uit grofmazig gaas. Hierdoor valt de ontlasting en het verknoeiide voedsel buiten het directe bereik van de vogels. We dienen er namelijk voor te waken dat de vogels niet kunnen eten van bevuild of bedorven voedsel. Juist daardoor kan gemakkelijk de zo gevreesde ziekte *Aspergilossis* uitbreken. Lories die deze ziekte hebben zijn meestal ten dode opgeschreven.

Onder de volièrres worden oude kranten en zaagsel gelegd waardoor alle vuil wordt opgevangen en geabsorbeerd.

De voorzijde van het vogelverblijf bestaat uit grote openslaande ramen welke zomers dag en nacht

openstaan zodat de vogels kunnen genieten van voldoende zon en frisse lucht. In de winter zorgt een gaskachel voor een constante temperatuur van ongeveer 20 graden C.

Voor vele soorten lories is verwarming niet noodzakelijk maar aangezien ik diverse soorten houd is dit in mijn geval de beste oplossing.

Lories moeten altijd de beschikking hebben over een ruime badschotel gevuld met water. Zelf gebruik ik daarvoor plastic kattenbakken. Baden doen ze graag en het is een kostelijk gezicht als ze als een stel kwajongens in het water rondduikelen, dan weer liggend met alleen de kop boven water elkaar met de poten vasthoudend om tot slot als een paar verzopen katten op een tak zittend elkaars veren te poetsen. Het gehele jaar door beschikken ze over een broedblok welke ze tevens als slaappleaats gebruiken. We komen nu tegelijk aan een ander onderwerp, namelijk het kweken met lories. Het is algemeen bekend dat dit met lories niet gemakkelijk gaat. Van de meeste soorten zijn zelfs geen kweekresultaten bekend. Dit alleen al moest voor veel meer liefhebbers een uitdaging zijn om te proberen met deze juwelen onder de vogels te kweken. Vooral ook omdat wij wat de invoerbeperkingen betreft niet weten wat ons boven het hoofd hangt. Zelf ben ik er van overtuigd dat met elke soort vogel is te kweken mits men maar aan bepaalde eisen ten aanzien van voeding en huisvesting kan voldoen. De kunst is om juist die specifieke eisen van bepaalde vogels te ontdekken. Voor dat ik verder ga over de voeding, wil ik u eerst een verslag geven van mijn geslaagde kweek met de Rode Lori, *Eos bornea bornea*.

Door verbouwing van onze zaak was ik genoodzaakt mijn zes paar lories tijdelijk onder te brengen in grasparkiet broedkooien welke midden in de winkel stonden. Deze kooien zijn groot 1. m lang, 50 cm hoog en 50 cm diep. In deze broedkooien hebben ze een slaap/nestkast van 30 x 30 x 40 cm. U kunt zich voorstellen dat de vogels met hun schitterend gekleurde gevederte een bezienswaardigheid was voor ieder die de winkel binnenkwam. Er stonden dan ook de ganse dag wel mensen met hun gezichten vlak tegen de kooien. De vogels zelf trokken zich daar niet veel van aan en maakten, hangend aan het gaas, de gekste capriolen. Verschillende paren lories zijn regelmatig aan het paren. Vooral de blauwstrepes, de rode en de geelgestreepte lorie bedrijven de liefde zeker drie à vier keer per dag. Van eventuele gevolgen had ik mij eigenlijk niet veel voorgesteld. Op een gegeven moment viel het mij op dat de pop van de rode lorie een vrij dik onderlijf had en dat ze overdag steeds meer in het nestblok zat. Hierop ben ik dagelijks dat blok gaan controleren en toen bleek dat op 2 december het eerste ei was gelegd. Dit ei werd trouw door de pop bebroed terwijl ze door de man in het blok werd gevoerd. Regelmatig verliet ze het blok om ook zelf wat eten te vergaren en om te baden. Soms was ze langer dan een half uur buiten. Mijn verwachtingen waren mede daardoor niet erg hoog gespannen. Het viel echter allemaal erg mee want na 24 dagen

twee dagen door onbekende oorzaak is doodgegaan. Op 9 maart werd opnieuw een ei gelegd en twee dagen later het tweede. Beide eieren bleken later onbevruucht te zijn. Precies twee maanden later, op 9 mei en 11 mei werd er weer een ei gelegd en deze kwamen respectievelijk op 2 en 4 juni uit. De jongen werden gedurende de eerste dagen uit de krop gevoerd. Bij controle kon ik nauwelijks zien dat er zich voedsel in de krop van de jongen bevond. Ik was dan ook aanvankelijk van mening dat ze helemaal niet door de ouders gevoerd werden. Van een goede kennis, welke reeds meermalen met succes geelmantellori's had gekweekt, vernam ik dat hij zijn vogels als ze jongen hadden regelmatig onrijpe graszaden verstrekke welke gretig aan de jongen werden gevoerd. Dit heb ik toen ook geprobeerd en met goed succes. Dagelijks sjuowde ik armen vol grasaren aan en met de zaadjes werden de jongen in hoofdzaak gevoerd. Van toen af puilden de kropen van de jonge vogels uit. De kropinhoud was toen donker van kleur terwijl als ik een dag geen graszaden voerde die inhoud veel lichter was. Toen de jongen ruim een week oud waren werden ze door de ouders met een gevarieerder voedsel gevoerd. Naast graszaden namen ze toen ook loriepap en diverse soorten fruit alsmede trosgierst. Toen de jongen 15 dagen oud waren heb ik ze geringd, ringmaat 6 mm. Dat ringen op zich was toch een hele toer. Het is ongelooflijk wat een kracht er al in die kleine pootjes steekt. Als ik met veel moeite de ringen om de voortenen had geschoven werden die tenen direct

ze dan verder door te schuiven. Nestcontrole werd door de oudervogels slechts node toegestaan; vooral de man was dan erg agressief. De pop maakte wel veel kabaal maar ze beet niet en ze liet rustig toe dat ik haar over haar kopje streek. De jonge lories waren bij de geboorte bedekt met een wit dons. Na een week werd die dons grijsachtig en na 3 weken kwamen de eerste veerstoppels te voorschijn. Toen ze 10 weken oud waren was de bevedering compleet, alleen de staart en vleugelpennen zijn naar verhouding nog wat kort. Wat kleur betreft waren ze gelijk aan de oudervogels met alleen wat meer blauw in de vleugels. Toen ze 12 weken oud waren klommen ze voor het eerst door de kooi en worden dan nog steeds, gedurende vrij lange tijd, door de oudervogels gevoed.

Tenslotte wil ik het nog even over de voeding hebben. De loriepap die ik voor mijn 6 paar dagelijks klaar maak, bevat het volgende: De helft bestaat uit diverse soorten fruit zoals appel, peer, sinaasappel, aardbeien, ananas etc. 1/4 deel Nutrix rijstbloem en een 1/4 deel Witte Molen eivoer. Dit werk ik in de mixer goed door elkaar waarna het tot een dikke pap wordt aangelengd met water en melk en waaraan nog wordt toegevoegd 50 cc Roosvicee, een theelepeltje gistocal, een half theelepeltje zeewier, 200 gram zuivere honing en 5 cc Welpi fit.

Verder krijgen de vogels dagelijks wat trosgierst, zonnepitten, groenvoer en wilgentakjes. Op dit menu houd ik mijn vogels reeds vele jaren in een uitstekende conditie.

ysel

ZIJ KUNNEN ER NIET BUITEN!

MOULIN-MOUCETTE vogelgrit boordevol mineralen bestaat uit:

- KALKSTEEN
- ROODSTEEN
- HOUTSKOOL
- OESTERSCHELPEN
- NOORDZEEGRIT
- KALKAARDIG ZEEWIER.

In klein- en grootverpakking

**MOULIN-MOUCETTE-VOGELGRIT
ONMISBAAR VOOR UW VOGELS**

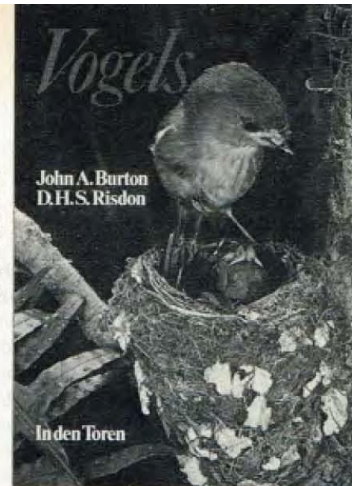
De

boekbespreking

VOGELS door John A. Burton en D. H. S. Risdon.

Dit boek zouden wij op de eerste plaats als kijkboek willen beschouwen, want de vele kleurenfoto's die er in staan zijn subliem, hetgeen helaas niet steeds van de tekst kan worden gezegd, waarin we bovendien nogal eens Nederlandse benamingen van vogels tegenkwamen, die afwijken van de gebruikelijke en we vragen ons af waarom dat nodig is. Na een inleiding en een hoofdstuk over de vogelwereld met zijn bijzonderheden, worden groepsgewijze een aantal soorten besproken, zoals loopvogels, watervogels, holbewoners, papegaaien (niet papagaaien zoals in dit boek staat), roofvogels en zeevogels.

Uitgegeven door **Uitgeverij In den Toren** te Baarn. Prijs f 19,50.

KIJK OP VOGELS door Bob Scott en Don Forrest.

Alweer een vogelgids voor de Europese vogels, hoor ik menige lezer al verzuchten. Inderdaad, de markt wordt wel wat overvoerd met veldgidsen, natuurgidsen en ga maar door. Gelukkig dat er enige auteurs en ook uitgevers zijn, die naar nieuwe wegen zoeken en die soms ook vinden. Het prettige van dit boekje is (afgezien van het formaat, dat inderdaad een zakformaat is) dat van een visuele benadering is uitgegaan. Niet alleen zijn bij uiterlijke verschillen mannetjes en vrouwtjes afgebeeld, maar ook het winter- en zomerkleed, bovendien in vele gevallen ook het vliegbeeld. In de tekst wordt ook de nadruk gelegd op het visuele, d.w.z. de kenmerkende gedragingen, waardoor herkenning in het veld wordt vergemakkelijkt. Een goede en handige gids voor het herkennen van de 382 Europese vogelsoorten, die er in worden behandeld. Uitgave: **Zomer & Keuning** te Wageningen. Prijs f 22,90.

NBvV Boekenservice

Australische prachtvinken	f 9,90
Australische platstaartparkieten	f 18,—
Bastaardvinken	f 7,25
Bomen en struiken	f 8,25
De voeding van de vogels	f 19,25
De voliëre	f 19,25
Elseviërs duivengids	f 24,50
Encyclopedie voor de vogelliefhebber	f 360,—
Exotische vogels in kleur	f 14,90
Geneeskrachtige en giftige planten	f 7,75
Gids voor de vogels van Europa	f 19,90
Gram.plaat, 33 toeren, 17 cm Ø	
Lier van de Harzer	f 9,—
Lied van de Waterslager	f 9,—
Grasparkieten mijn hobby	f 8,25
Grote parkietenatlas	f 25,—
Handleiding zebra-vinkweker	f 18,50
Handboek voor de grasparkietliefhebber	f 25,50
Hebt u ook al een papegaai	f 12,75
Het vogelboek	f 47,50
In de bossen	f 7,75
Kanariërassen	f 7,25
Kanaries	f 7,25
Kanaries houden als liefhebberij	f 14,90
Kleurkanaries kweken kunt u ook	f 18,50
Kwartels en fazanten	f 57,50
Kweken met vogels	f 39,50
Kweken met grasparkieten	f 6,50
Onze papegaai	f 12,50
Papegaaien	f 7,25
Papegaaien en parkieten als liefhebberij	f 12,75
Parkieten	f 7,75
Parkieten uit Australië	f 14,90

Pietpraat over kleurkanaries	f 24,50
Siervogels houden kunt u ook	f 38,—
Tropische vogels	f 8,50
Tropische vogels houden kunt u ook	f 10,25
Vogelpracht in natuur en voliëre	f 35,—
Vogels die vragen worden overgeslagen	f 18,—
Vogelziekten	f 8,25
Waterslagers en harzers	f 9,50
Wat bloeit langs onze wegen	f 7,75
West Europa's mooiste planten	f 8,25
Welden en akkers	f 7,50
Wildzangvogels	f 12,—
Zaadetende tropische vogels	f 16,50
Zien is kennen	f 19,90
1000 vogels in kleur	f 79,50
Het grote tuinboek	f 43,90
Zakflora voor bos en heide	f 24,50
Natuurfotografie	f 29,50

RAADPLEEG DE LIJST MET BESCHRIJVINGEN VAN DEZE BOEKEN IN HET SEPTEMBERNUMMER 1977.

Ook andere niet genoemde boeken zijn door ons te leveren.

U KUNT BESTELLEN DOOR OVERMAKING VAN HET VERSCHULDIGDE BEDRAG EN DUIDELIJKE VERMELDING VAN DE TITEL(S), UW NAAM EN ADRES, OP GIRO 1148324 t.n.v. NBvV BOEKENSERVICE TE BERGEN OP ZOOM. Per omgaande ontvangt u uw bestelling FRANCO thuis.

Eigenlijke gorsen

Geslacht: *Emberiza*

Leiding

De naam gors is naast die van vink wel één der meest gebruikte in onze Nederlandse naamgeving. Wegens de enorme uitgebreidheid van de familie Emberizidae valt er vanuit ethologisch standpunt weinig tegen het veelvuldig gebruik van de naam gors in te brengen. Voor de landelaars is het een aantrekkelijke benaming, waarvan ze dan ook dankbaar gebruik maken, aangezien een "gors" betrekkelijk gemakkelijk verwoest. Als er dan een voor de hand liggend onbekende vogel voorkomt in een zending zaadeters, dan krijgt deze gauw namen als Chileense gors, Argentijnse gors, Peru-gors enz.; maar gelang de herkomst van de vogel.

Classificatie

Waarof zou ik ook graag nog wat vertellen over de classificatie binnen de klasse Aves (vogels). De eerste is de eerste onderverdeling in het dierenrijk, met naast deze drie vogels bijvoorbeeld de klasse Mammalia (zoogdieren); Osteichthyes (vissen); Reptilia (reptielen) enz. Bij zeer soortenrijke groepen zoals de insecten wordt ook gewoonlijk gemaakt van onderklassen (subclassis) en kunnen verschillende klassen samen een fylum (phylum) vormen.

De volgende grote onderverdeling vormen de orden (ordinis, enkelvoud: ordo). Meestal wordt de klasse Aves onderverdeeld in 29 orden, waarvan er 2 tamelijk recent zijn uitgestorven. Iedere orde heeft een wetenschappelijke naam met de latijnse uitgang -formes, dat we zouden kunnen vertalen als -achtig.

Enkele voorbeelden ter illustratie: Strigiformes of eendachtigen, Stripediformes of uilachtigen, Psittaciformes of parkietachtigen enz.

De volgende belangrijke onderverdeling vormt de familie (familia) met de uitgang -idae als uitgang van de wetenschappelijke naamgeving, bijv. Anatidae (ganzen, zwanen en eenden), Laridae (meeuwen en sterns), Columbidae (duiven) enz. Een volgende stap vormen de geslachten. Bij

Bosgors

de wetenschappelijke naam van een dier vormt de naam van het geslacht (genus) het eerste lid, bijv. Passer (mussen), Bucephala (brilduikers), Sicalis (saffraanvinken) enz. De geslachten tenslotte vallen uiteen in soorten (species). Dit zijn de voornaamste onderverdelingen.

Omvangrijke orden worden ook wel onderverdeeld in onderorden (subordinis). Op hun beurt worden sommige families nog gesplitst in onderfamilies (subfamiliae). Deze kan men herkennen aan de uitgang -inae in de wetenschappelijke naam, bijv. Thraupinae (tangara's), Cardinalinae (kardinalen). Bij verdere studie van de classificatie van het dierenrijk zult u zeker nog meer verdelingen vinden, zoals boven- en ondersoorten (super- en subspecies), boven- en ondergeslachten (super- en subgenera), en bij de allergrootste groepen ook nog afdelingen, series en stammen (tribus). Voor ons als gewone liefhebbers is het voornaamste dat we onthouden:

- Klasse (classis)
- Orde (ordo)
- Familie (familia)
- Geslacht (genus)
- Soort (species) en eventueel ondersoort (subspecies).

Wilgegors

Geelgors

Ortolaan

ruinkoportolaan

Rietgors

Geelbrauwgors

Geelbuikgors

usel

De

Als we het bovenstaande toepassen op het geslacht *Emberiza* dan krijgen we het volgende:

Klasse : Aves
Orde : Passeriformes
Familie : Emberizidae
Geslacht : *Emberiza*
Soorten : 38

Aangezien de familie *Emberizidae* zeer uitgebreid is (ze omvat naast de eigenlijke gorzen ook de tangara's, kardinalen enz.) werd ze onderverdeeld in 5 onderfamilies. De gorzen behoren tot de onderfamilie *Emberizinae* met niet minder dan 65 geslachten. Enkele van de meest belangrijke genera voor

vlaanse kuitkardinaal), *Diuca* (met de diucavink), *Sicalis* (saffraanvinken), *Volatinia* (jacarinivink), *Sporophila* (paapjes), *Tiaris* (met de Cubavinken), *Paroaria* met de roodkuifkardinaal, *Melophus* (kuifgorzen) en tenslotte *Emberiza* (de eigenlijke gorzen), die we hieronder uitvoeriger zullen behandelen.

De naam *Emberiza* is heel waarschijnlijk een verlatinisering van het Duitse *Ammer - Aemmeritz - Embritz*.

In onderstaande lijsten zullen we ons beperken tot het vermelden van de soorten. Deze, waarvan ondersoorten beschreven worden, krijgen enkel het aantal ondersoorten achter hun naam.

1. <i>Emberiza calandra</i>	Grauwe gors	Europa, Azië, Noord-Afrika
2. <i>E. citrinella</i>	Geelgors (3 ondersoorten)	Europa, Azië, Noord-Afrika
3. <i>E. leucocephala</i>	Witkopgors (2 ondersoorten)	Europa en Azië
4. <i>E. cia</i>	Grijze gors (10 ondersoorten)	Europa, Azië, Noord-Afrika
5. <i>E. cioides</i>	Weidegors (5 ondersoorten)	Azië
6. <i>E. jankowskii</i>	Jankowski's gors	Azië
7. <i>E. buchanani</i>	Steenortolaan (3 ondersoorten)	Oost-Europa, Azië
8. <i>E. stewarti</i>	Stewart's gors	Azië
9. <i>E. cineracea</i>	Grijskappgors, Zwartkeelgors	Azië
10. <i>E. hortulana</i>	Smyrnagors (2 ondersoorten)	Europa, Azië, Noord-Afrika
11. <i>E. caesia</i>	Ortolaan	Oost-Europa, Noord-Afrika en Klein-Azië
	Bruinkeelortolaan	Europa, Noord-Afrika
12. <i>E. cirius</i>	Cirlgors (2 ondersoorten)	Afrika, Azië
13. <i>E. striolata</i>	Gestreepte gors (5 ondersoorten)	Afrika
14. <i>E. impetuani</i>	Afrikaanse leeuwerikgors	Afrika
15. <i>E. tahapisi</i>	Zevenstrepengors (5 ondersoorten)	Afrika
16. <i>E. socotrana</i>	Socotragors	Eiland Socotra (eiland in de Indische oceaan voor de kust van Somalia)
17. <i>E. capensis</i>	Kaapse bruine gors (11 ondersoorten)	Afrika
18. <i>E. yessoensis</i>	Chinese rietgors (2 ondersoorten)	Azië
19. <i>E. tristrami</i>	Tristram's gors	Azië
20. <i>E. fucata</i>	Grijskopgors (3 ondersoorten)	Azië
21. <i>E. pusilla</i>	Dwerggors	Europa, Azië, Noord-Afrika
22. <i>E. chrysophrys</i>	Geelbrauwgors	Azië
23. <i>E. rustica</i>	Bosgors (2 ondersoorten)	Europa en Azië
24. <i>E. elegans</i>	Geelkeelgors, Elegantgors (3 ondersoorten)	Azië
25. <i>E. aureola</i>	Wilgengors (2 ondersoorten)	Europa en Azië
26. <i>E. popliopleura</i>	Somali-geelbuikgors	Afrika
27. <i>E. flaviventris</i>	Geelbuikgors (3 ondersoorten)	Afrika
28. <i>E. affinis</i>	Bruinruggors (3 ondersoorten)	Afrika
(synoniem: <i>E. forbesi</i>)	gelijkt sterk op voorgaande, doch mist wit in de vleugels	Afrika
29. <i>E. cabanisi</i>	Cabanis' gors (3 ondersoorten)	Azië, Europa (dwaalgast)
30. <i>E. rutila</i>	Rosse gors	Azië
31. <i>E. koslowi</i>	Kozlov's gors	Europa, Azië
32. <i>E. melanocephala</i>	Zwartkopgors	Europa, Azië
33. <i>E. bruniceps</i>	Bruinkopgors	Europa, Azië
34. <i>E. sulphurata</i>	Japanse geelgors	Azië
35. <i>E. spodocephala</i>	Maskergors (3 ondersoorten)	Azië
36. <i>E. variabilis</i>	Japanse grijze gors	Azië
37. <i>E. pallasi</i>	Pallas' rietgors, Kleine rietgors (3 ondersoorten)	Azië
38. <i>E. schoeniclus</i>	Rietgors (15 ondersoorten)	Europa, Azië, Noord-Afrika

Voor de Nederlandse liefhebber komt van de Europese soorten enkel de geelgors in aanmerking als kooivogel. De overige soorten zijn beschermd. De Aziatische en Afrikaanse soorten mogen uiteraard wel gehouden worden.

In België is de wilgengors volledig beschermd en de nrs. 1, 2, 3, 4, 10, 12, 21, 23 en 38 mogen enkel

gehouden worden als ze gerind zijn met de staatsringen en ingeschreven worden in het verplicht bij te houden register voor inheemse vogelsoorten. Al de overige soorten mogen vrij gehouden worden.

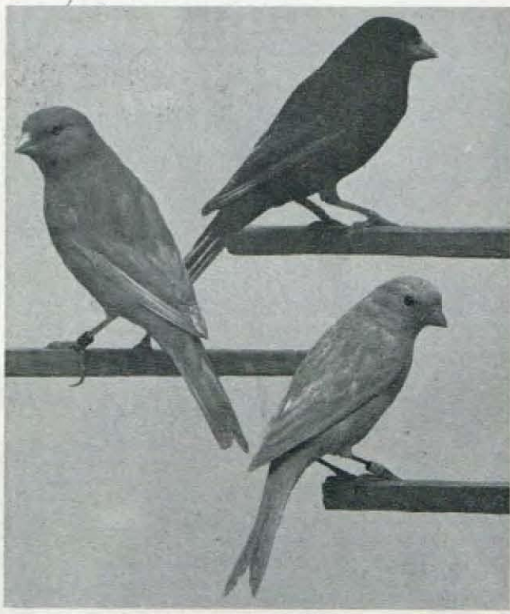
Luk van Praet

BELANGRIJK NIEUWS VOOR ELKE KLEURKANARIEFOKKER

pietpraat over kleurkanaries

door jan kuiper

foto's van dennis avon en tony tilford

Zojuist is verschenen

PIETPRAAT OVER KLEURKANARIES

geschreven door JAN KUIPER

en uitgegeven door

UITGEVERIJ HELMOND

Uitvoering:

Omvang 224 pagina's, formaat 15 x 22.5 cm

Meer dan 60 kleurenfoto's.

Gebonden, omslag in 4-kleuren
en geplastificeerd.

Prijs f 24,50

Het fokken van kleurkanaries — zo maar voor plezier of als wedstrijdvogels — is een boeiende liefhebberij, oud en toch steeds weer nieuw. De resultaten zullen beurtelings mee- en tegenvallen. Het aantal tegenvallers kan worden beperkt door het gericht samenstellen der fokparen. Selectie op kleur, type en conditie zijn vertrouwde begrippen, maar daar moet een vierde dimensie aan worden toegevoegd, het selecteren op verervingsmogelijkheden. Alle wetenswaardigheden over kleurkanaries, de foktechnieken en genetica, elementaire levensvoorwaarden en gezondheidsperikelen, pigmentvorming en fokuitkomsten worden door de uiterst deskundige auteur uitvoerig en op een zeer bevattelijke wijze behandeld; ja zelfs zonder u met ook maar één zo ingewikkeld lijkende formule te vermoeien.

Duidelijke tabellen en overzichtelijke schematische voorstellingen laten u in één oogopslag zien wat er aan kleuren in de kleurkanarie zit of het nu bijvoorbeeld een goudisabel is of een oranjeroodagaativoor. Bovendien zijn in het boek meer dan 60 bijzonder fraaie kleurplaten opgenomen. Dit alles maakt Pietpraat over kleurkanaries tot DE bijbel voor kleurkanarielifhebbers.

BESTEL DIRECT, U ZULT ER BESLIST GEEN SPIJT VAN HEBBEN

Door overmaking van het verschuldigde bedrag op giro 1148324, t.n.v. N.B.v.v. BOEKENSERVICE te Bergen op Zoom, ontvangt u, na ontvangst van uw betaling, het boek franco thuis.

uw favoriete vogels in prachtige kleuren f19,95

Twaalf fantastische kleurenfoto's op een formaat van maar liefst 43 x 59 cm! Met aan de onderzijde een duidelijke kalender. Weergaloos mooi.

Dat is de grote Tropische Vogelkalender van 1978. Een collectie van 12 levensechte afbeeldingen van bekende tropische vogels in hun natuurlijke omgeving. Deze foto's zijn in al hun kleurenpracht een sieraad aan uw wand.

Met goedkeuring van de N.B.v.V. kunnen wij u deze kalender aanbieden voor een uitzonderlijk laag bedrag. Slechts f 19,95, inclusief verzendkosten. Profiteer van deze aanbieding. Bestel snel!

Ja, stuur mij . . . ex. van de Tropische Vogelkalender à f 19,95 per stuk.

Naam:

Adres:

Plaats:

Bijgesloten mijn betaling d.m.v. een ingevulde
 groene betaalcheque postgiro-overschrijving
 blauwe girobetaalkaart Eurocheque (met ingevuld
kaartnummer)

Deze bon, samen met uw betaalmiddel, vóór 31 december 1977 in een dichte, als brief gefrankeerde envelop sturen aan Boom-Ruygrok, Postbus 501, Haarlem.

De kalender wordt u toegezonden in de eerste weken van december 1977.

osel

De

pietpraat over ivoortinten

door J. Kuiper
Foto: Spijkers

Ditmaal eens niet één kleurslag, deze pietpraat bestrijkt de gehele groep kleurkanaries die in het zichtbare bezit van de ivoorfactor zijn. Er blijken namelijk zo ontstellend veel misverstanden te bestaan over de werking van de ivoorfactor en het afleesbare effect daarvan dat een universele behandeling zinvol lijkt. De standardeisen gaan helaas niet in algemene zin in op de effecten die ontstaan door de ivoorfactor. Dat is wel gebeurd ten aanzien van de pastelfactor en de opaalfactor, het is spijtig dat dat juist voor de ivoorfactor achterwege gebleven is. Waarom? Omdat juist bij deze nuance-vogels zulke beoordelingsverschillen optreden, helaas. Daardoor is het tamelijk problematisch om aan de liefhebbers voorlichting over de ivoortinten te verstrekken, er is een geheide kans dat een collega-voorlichter het niet met me eens is. Globaal genomen is het redelijk om te stellen dat de ivoorfactor een duidelijk zichtbaar effect op de vetstofkleur heeft. Dat is waarneembaar bij geelfactorige en bij roodfactorige vogels, niet bij vogels die in het bezit zijn van een witfactor. Het zichtbare effect van de ivoorfactor is een kleurverminderingseffect, ofwel, de ivoorfactor pikt een hoeveelheid vetstofkleur weg. Dat gebeurt bij gepigmenteerden en bij ongepigmenteerden, omwille van de broodnodige duidelijkheid zal het „bruinverdikkend” effect bij de gepigmenteerden in deze pietpraat buiten beschouwing worden gelaten. Ik geef er de voorkeur aan om alleen de invloed op de vetstofkleuruiting wat diepgaander te behandelen. Voorwaarde voor een goede waarneembaarheid is de aanwezigheid van vetstofkleur, hetzij oranje-rood, hetzij geel. Dat concluderend zijn er een aantal kleurslagen aan te geven waarbij het infokken van de ivoorfactor weinig zin heeft, dat zijn:

- a. enkelgeelfactorige vogels
- b. witfactorige vogels

Enkelgeelfactorige vogels zullen door het kleurverminderingseffect van de ivoorfactor erg weinig zichtbare kleur overhouden, daarom is voor die categorie de ivoorfactor ongewenst. Het kleurverminderingseffect van de ivoorfactor zal bij de beide witfactoren (dominant en recessiefwit) nauwelijks waarneembaar zijn, gewoon al vanwege het feit dat de witten geen vetstofkleur laten zien. Merkwaaarderwijs worden witten en zilveren in het bezit van de ivoorfactor erg vaak smoezelig, de helderheid wordt blijkbaar aangetaast door de ivoorfactor. Om die reden concludeer ik dat de ivoorfactor voor de witfactorige vogels weinig nut heeft. Alle dubbelgeelfactorige kleurslagen en alle roodfactorige kleurslagen zouden met de ivoorfactor kunnen worden opgesierd, toch zijn daar wat kanttekeningen bij te plaatsen. De combinatie van de volle intensiefactor met de ivoorfactor is lang niet in alle gevallen geslaagd te noemen, op zich is dat tamelijk logisch. De intensiefactor is verantwoordelijk voor kleurverheldering én voor het korter worden van de bevedering, beide effecten beletten min of meer

de optimale werking van de ivoorfactor. Deze factor is er voor verantwoordelijk dat de haakjes en de baarden van de veer kleurloos worden, dat kleurloos worden veroorzaakt de voor ivoren karakteristieke witzweem (dat is wat anders als schimmel!), wanneer nu door de werking van de intensiefactor de baarden en haakjes ingekort worden blijft er een veel geringer kleurloos gedeelte over. Ofwel, veel van de karakteristieke witzweem der ivoorfactor is onmogelijk geworden. Tussen roodfactorige niet-ivoren en tussen geelfactorige niet-ivoren vallen ogenblikkelijk de vergaande verschillen in kleurdiepte op, dat wordt door een ieder als normaal geaccepteerd. Het is dan toch ietwat bevreemdend dat dat bij ivoortinten niet wordt geaccepteerd, ogenblikkelijk krijgt in zulke gevallen de ivoorfactor de schuld, merkwaardig. Is dat zo merkwaardig? Ja, natuurlijk, de ivoorfactor kan het echt niet helpen dat er zoveel gradaties in kleurdiepte bestaan, de gradaties die bij niet-ivoren worden aangetroffen zullen in precies dezelfde gradatie bij ivoren worden aangetroffen! Dát veroorzaakt de verschillen tussen de ivoren onderling, niet het matig of zwak werken van de ivoorfactor. Dat houdt in dat niet gesproken kan worden van een zwakke ivoorfactor, de kleur die de werking van de ivoorfactor ondergaat kan te zwak zijn, dat is heel wat anders. De „normale” schimmel van niet-ivoren wordt ook bij ivoren aangetroffen met precies hetzelfde effect, net als bij niet-ivoren zal een teveel aan schimmel kleurloze partijen veroorzaken. Ook dat wordt vaak ten onrechte de ivoorfactor in de schoenen geschoven. Wanneer we nu het behandelde gaan projecteren op de kleurkanarie komt het er op neer dat ivoren in de geelfactorige serie in ieder geval méér dan de enkele geelfactor moeten bezitten om een acceptabele kleuruiting te laten verschijnen, de roodfactorige ivoortinten moeten net als de roodfactorige niet-ivoren een goede roodfactor bezitten. Dat houdt dus in dat het verstrekken van kleurstimulantia voor roodfactorige ivoren en voor roodfactorige niet-ivoren op precies gelijke wijze moet worden toegepast, het is een fabel dat roodfactorige ivoren „gewoon oranje-rood” zouden worden door het toedienen van stimulantia. In de volgende pietpraat zal ik met u de goudgele behandelen, TOT DAN!

ysel

de voliëre van de maand

Precies één jaar staat bij B. Copier, Schiestraat 4 in Ridderkerk deze weelderig begroeide voliëre. De afmetingen zijn: lang 6 m, breed 3.50 m en 2 m hoog. Opgetrokken van hout, bevestigd op een halfsteens gemetselde fundering en met vierkant gaas bespannen.

Het nachtverblijf bevindt zich in de schuur waartegen de vlucht is gebouwd. Deze binnenruimte, groot 2 m lang, 1.80 m breed en 1.20 m hoog, is voorzien van verwarming en automatisch in en uit te schakelen verlichting.

De beplanting bestaat uit een aantal groenblijvende heesters, dennen, diverse struiken en klimop. Ook om de voliëre is aan beplanting en decoratie voldoende aandacht geschonken, zodat het geheel er een natuurlijke aanblik door verkrijgt.

De bevolking van deze voliëre bestaat uit enkele Zuidamerikaanse vinkensoorten, zoals regenboog- en rode kroonvink alsmede wat Afrikaanse prachtvinken. De Angola blauwfazantjes en de rode kroonvinken zijn met goed succes tot broeden overgegaan en wij hopen op de ervaringen met laatstgenoemde soort nog eens wat uitgebreider terug te komen.

Wij wensen de heer Copier erg veel succes.

Niet zo gek ver van Ridderkerk ligt Rijnsburg, u weet wel van die bloemen, en in de Vinkenweg 7 woont ons lid G. van Delft.

In een hoek van zijn tuin achter de woning bouwde hij zo'n twee jaar geleden de voliëre welke u op de foto ziet afgebeeld. De lengte is 4.50 m, de breedte

deelte afgetimmerd en doet dienst als nachtverblijf. Dit verblijf heeft een vloeroppervlak van 2 m x 1.50 m. Ook dit totale vogelverblijf is gebouwd van in hoofdzaak houten deeltjes. De fundering is van beton gemaakt. Eén zijwand en de achterwand is met asbestplaten dicht gemaakt, de twee overige wanden zijn met gaas bespannen.

Een flink uit de kluiten gewassen vlierstruik vormt het leeuwendeel van de beplanting en voor het overige zijn er wat graspollen en groeien er brandnetels en pijpekruid in.

Opvallend is de boordbetimmering met korte ronde houten paaltjes.

De bevolking van deze voliëre bestaat uit waterslagers — dat zijn zangkanaries — zebra vinken, kwartels, diamantduiven etc.

Het gehele gezin Van Delft geniet van vaders hobby en dochter Sofine is hem bij de verzorging van hun gevederde vrienden maar al te graag behulpzaam. Houden zo!

Grote belangstelling bij de plechtige overdracht

„Het Kwetterhuis“

Foto 3 en 4 (zie onderschriften)

Al heel lang koesterden bestuur en leden van De Diamantvink te Roelofarendsveen de wens om ten behoeve van hun bejaarde medemens iets extra's te doen. Vanzelfsprekend ging de gedachte uit naar een volière. Eerdere pogingen daartoe konden om diverse redenen geen doorgang vinden. Nu kortelings het oude „gesticht" tegen de vlakke ging en er een nieuw Huize Sint Jacobus verrees, was dit een unieke gelegenheid om de plannen werkelijkheid te maken. Binnen een relatief korte tijd van ploeteren en sjouwen ontstond een zeer doelmatige en fraaie volière welke een oppervlakte heeft van zo'n 16 vierkante meter. De volière is ingedeeld in twee vakken en bevolkt met een grote sortering vogels welke eveneens door de leden zijn aangeboden. Je vindt ze van zebra-vinkjes tot valk- en roodrugparkieten, van kwartels tot fazanten. De laatsten hebben in dat verblijf al eieren gelegd en uitgebroed.

Het spreekt voor zich dat het jonge gevogelte erg veel belangstelling van de bejaarde Homo Sapiens had. De vogels worden uitstekend door enkele bewoners van het tehuis verzorgd onder het toezien oog van huismeester Fons die toevallig ook secretaris van onze afdeling is. Middels een enquête hebben de bewoners een naam voor de volière vastgesteld: „Kwetterhuis". De diamantvinken hebben een lang gekoesterde wens op een lofwaardige wijze weten te realiseren. Pracht werk en alle lof voor dit initiatief. En wat de vogels betreft, dat ze nog lang mogen kwetteren.

Onder ruime belangstelling is door de afdeling Heeze aan de bewoners van het nieuwe bejaardenhuis St. Nicasius een volière met vogels aangeboden.

Aanleiding van deze aanbieding was het 10-jarig bestaan van vogelvereniging 't Parelkje.

De volière is geheel in de stijl van het nieuwe tehuis gebouwd en bestaat uit een ruim nachtverblijf en een buitenvlucht. De afmetingen van het geheel zijn 3.00 x 6.00 mtr.

Bestuur en leden van vogelvereniging 't Parelkje hopen dat de bejaarden veel plezier van deze prachtige volière zullen hebben. Uiteraard is dat ons aller wens. Met dank aan de „Parelkje".

NAJAARSAANBIEDING

met gunstige termijnbetalingen
voor leden van: ONZE VOGELS

1. **Encyclopedie v.d. Vogelliefhebber**, 4 Banden slechts 12 maand.term. van f 30,—
2. **Vogelparadijs in Kleuren**, 10 delen m. 800 pln. slechts 12 maand.term. van f 21,50
3. **Het Grote Kanarieboek**, met 80 kleuren-foto-pln. slechts 6 maand.term. van f 10,50
4. **Kwartels en Fazanten**, met talloze kl.- en foto-pln. slechts 6 maand.term. van f 10,50
5. **Het Grote Kleurparkietenboek**, met 64 kl.pln. (Grasparkieten!) 6 maand.term. van f 9,50
6. **Australische Papegaaien en Parkieten**, met kl. en fotopl. slechts 6 maand.tem. van f 9,—
7. **VOGELS VAN EUROPA - NIEUW** - met 72 kl.pln. slechts 6 maand.term. van f 5,—

Bel snel: 05759 - 19 50 of bestel op giro: 1023120.

Gratis: Hobby-boekencatalogus op aanvraag.

INTERNAT.
HOBBY-BOEKHANDEL
Postbus 20, Gorssel

REKLAME-AANBIEDING

van eerste kwaliteit hoogglanzende, vernikkelde bekertjes op luxe houten voet, inwendig zilvergrijs, met verchromde knop
SERIE 2000: hoogte 14½-16½-18 en 21½ cm bij afname van

- 1 serie* van 4 bekertjes à f 57,50 per serie
- 2 series van 4 bekertjes à f 55,— per serie
- 3 series van 4 bekertjes à f 52,50 per serie
- 4 series van 4 bekertjes à f 50,— per serie
- 5 series van 4 bekertjes à f 47,50 per serie
- 6 en meer

series van 4 bekertjes à f 45,— per serie

* 1 serie = van elke maat 1 beker

- tegen meerprijs zijn opzetfiguren leverbaar
- graveren op beker à f 0,12 per letter, op graveerplaatjes à f 0,07 per letter, graveerplaatjes à f 0,65 per stuk
- alle prijzen zijn exclusief 18% BTW en verzendkosten
- deze aanbieding geldt zolang de voorraad strekt

Oosterbeek's Sportprijzen

Industrieterrein De Kronkels 30
BUNSCHOTEN, Telefoon 03499 - 18 71

Nederlands grootste en goedkoopste fabrikant van sportprijzen - een zeer grote collectie ereprijzen in alle prijsklassen houden wij voor u in voorraad

— moderne vormgeving — lage prijzen — hoge kortingen — (zeer) snelle leveringen —

Bezoek onze showroom te Bunschoten — ook zaterdag geopend van 9.30 tot 13.00 uur

beplanting in en om de volière

alchemilla mollis

(Vrouwenmantel)

De Alchemilla is een vaste plant die thuis hoort in grazige graslanden en open bossen. Het is een makkelijk groeiende tuinplant met fraaie bladeren. Elke grondsoort is hun lief, mits die maar wat vochtig is. Hoogte 30 - 40 cm.

FLORAVI

Alchemilla Mollis

(Vrouwenmantel)

Onkruiden

Van de distels komen in ons land verschillende soorten voor. Dat zijn onder andere:

Akkerdistel (*Cirsium arvense*)

Speerdistel (*Cirsium vulgare*)

Kale Jonker (*Cirsium palustre*)

De vorm van deze planten komt vrij goed overeen met elkaar. Maar de hoogte kan nogal variëren: van 30 - 150 cm. Van deze soorten is de Akkerdistel wel de meest bekende, hoewel we de Speerdistel ook vrij veel kunnen vinden. De Kale Jonker is meer plaatselijk te vinden.

De planten vermenigvuldigen zich op twee manieren. Naast de talrijke zaden die van één bloem komen zorgen ook de door de grond kruipende wortelstokken dat de distels zich uitstekend weten te handhaven.

Eén distelsoort is er echter die we nooit mogen aanraken. Dat is de Spaanse Ruiter (*Cirsium dissectum* L.). Deze beschermde plant komt echter nog maar zo weinig voor dat u eigenlijk helemaal niet bang hoeft te zijn dat u er „per ongeluk” toch een zal plukken.

De genoemde drie distels hebben allemaal gemene stekels die behoorlijk kunnen prikken. Als u de bijna pluizende bloemen af wilt plukken kunt u dan ook beter gebruik maken van leren handschoenen. Om ze te plukken moet u er echter wel op tijd bij

zijn, want als het zaad rijp is en de wind krijgt er bij mooi weer vat op, dan is het spoedig verdwenen.

Aan hun parachootjes waaien de zaden dan soms ver weg en u hebt het nakijken.

Ook een wintervoorraadjie is ideaal. Doe de afgeplukte zaadbollen in een papieren zak en laat het drogen. U kunt uw vogels (en vooral de Putters) ook in de winter van een kostelijk en gezond voedsel laten genieten. Ze vinden het heerlijk!

P. J. de Penning

onze tuin

De wintermaanden zijn bijzonder geschikt om eens te overdenken of uw tuin niet aan enige verandering toe is. En als u dan toch bezig bent, vergeet dan niet om eens een kruidenhoekje te reserveren, zodat u volgend jaar de kruiden zelf kunt bereiden. Hier volgt de beschrijving van enkele soorten.

SALIE. Dit is een plant met een zeer respectabel verleden, want de oude Grieken en Romeinen gebruikten haar al als middel tegen allerlei ouderdomskwalen en ziekten van de luchtwegen. Vroeger dronken men er 's avonds een aftreksel van met melk. Door het hoge fosforgehalte van de plant werkt het versterkend voor de zenuwen en was het een goed slaapmiddel. Als keukenkruid te gebruiken in bonengerechten en in sauzen.

TIJM. Dit werd vroeger als parfum gebruikt en als tijmsiroop voor aandoeningen van de luchtwegen. Ook nu wordt het nog wel daarvoor gebruikt. In de keuken spaarzaam toepassen, de smaak overheerst gauw. Het blad kan worden meegekookt. Wel er uit halen wanneer het gerecht wordt opgediend. Tijm wordt gebruikt bij alle vleesgerechten en paddestoelen.

MUNT. Dit is ook een van de oudste keukenkruiden. Er zijn verschillende soorten en de bekendste zijn witte munt en kruisemunt. Ze staan bij voorkeur op een vochtige plek. Het wordt gebruikt bij worteltjes en champignons. Ook kan men zomers een paar blaadjes in een koele drank doen.

KNOFLOOK. Dit middel werd gebruikt tegen infectieziekten. Het zuiverde het bloed. Knoflook is een bol en bestaat uit dicht samengepakte segmenten welke u voor het gebruik losmaakt. Voor eigen kweek: Ze willen het ook goed doen in pot of bak. Gebruikt u de binnenste teentjes van de bol. Planten op 5 cm diepte. Als na de groei het blad verdroogt de bollen uitgraven, drogen in de zon en ze zijn klaar voor gebruik.

BIESLOOK. Dit gewas wordt veel in de keuken gebruikt. U kunt het de gehele zomer plukken maar dan moet het groen wel kort gehouden worden. Dus, regelmatig bieslook eten en de plant groeit goed door. Ook dient u de bloemstengels weg te nemen. De plant sterft tegen de winter af en blijft over als wortelbolletjes in de grond. In het voorjaar kunnen die gescheurd worden en heeft u er een heleboel planten bij. Bieslook is goed voor de spijsvertering.

BASILICUM. Dit kan in ons klimaat maar als eenjarig gewas worden gebruikt. Het beste is dat u het in potten kweekt. Na het opkomen van de zaailingen de zwakste plantjes weghalen. Niet verplanten, dat verdragen ze slecht. Een pot met basilicum voor het raam en alle vliegen blijven op een afstand. Vanwege het sterke aroma gebruiken we het spaarzaam en niet met andere kruiden vermengd. Het smaakt heerlijk in verschillende soepen en ommelet.

MAGGIPLANT. Een mooie vaste plant met een sterk aromatisch blad. Vroeger was het een geneesmiddel voor alles. Ze groeit op elke grond en 1 plant is voldoende voor één gezin, het hele jaar rond. Vermeerderen door scheuren in het voorjaar. Zaaïen kan ook, maar dan duurt het een jaar voor er geoogst kan worden. Blad dat u wilt drogen moet u voor de bloei afsnijden. Het wordt gebruikt bij stoofvlees en

in soepen. Ook in sla is het heerlijk maar dan mag er niet te veel in.

Zo, dit was dan een greepje uit het kruidenassortiment. Hopenlijk is uw belangstelling gewekt zodat uw eten volgend jaar nog smakelijker is.

J. T. van Hartskamp

c.o.m.-wereldkampioenschappen 1978

De C.O.M.-wereldkampioenschappen 1978 zullen worden gehouden in de EUREGIO SPORTHALLE te BOCHOLT in West Duitsland.

Programma:

19-20 januari 1978 inbrengen vogels buitenland.

22-24 januari 1978 keuring.

27 januari 1978 om 10.00 uur officiële opening.

28 januari 1978 om 19.00 uur prijsuitreiking in Parkhaus.

De tentoonstelling is dagelijks geopend tot en met 5 februari 1978.

Inschrijving:

Het inschrijfgeld bedraagt f 7,— per vogel. Verplichte catalogus f 5,50. Inschrijvingen dienen **uiterlijk 2 december 1977**, met bijvoeging van het verschuldigde bedrag, op het bondsbureau N.B.v.V., Postbus 74 te Bergen op Zoom, te zijn ontvangen. Betaling kan ook plaatsvinden door bijvoeging van een ingevulde en ondertekende girobetaalkaart of betaalcheque. Inschrijvingen welke niet op tijd zijn ontvangen of waarover de betaling niet gelijktijdig blijkt, zullen worden geretourneerd.

Ingeschreven kunnen worden Harzers, waterslagers, kleurkanaries, vorm- en postuurkanaries, bastaarden, Europese kooivogels mét vogelvergunning D, Zebra-vinken, Japanse meeuwen en tropische vogels. **Alles eigen kweek laatste broedjaar**, dus voorzien van een door de N.B.v.V. uitgegeven vaste voeding. Niet genoemde vogels worden niet gevraagd.

Bij de inschrijving dient u de volgende gegevens te verstrekken:

1. Naam, adres en woonplaats.
2. Kweeknummer.
3. Soort vogel met duidelijke vermelding van ras of kleurslag.
4. Duidelijk aangeven of het een stam of enkelingen betreft.

De volgnummers van de ring dient u, met grote nauwkeurigheid, op te geven bij het inbrengen van de vogels.

Vogels inbrengen op donderdag **19 januari 1978** en wel in de volgende plaatsen: Inzenders uit Groningen, Friesland, Drente en kop van Overijssel, van 09.00 tot 10.00 uur in **Meppel**;

Inzenders uit de rest van Overijssel en Gelderland van 11.00 tot 12.30 uur in **Deventer** en inzenders uit Utrecht, Noord Holland, Zuid Holland, Zeeland, Noord Brabant en Limburg, van 09.00 tot 12.00 uur in **Breda**. De zalen waar de inname plaats zal vinden worden nog nader bekend gemaakt. Afhalen van de vogels op maandag 6 februari 1978, in dezelfde plaats als waar ze zijn ingenomen. Tijdstippen worden eveneens nader bekend gemaakt.

De organisatie van de C.O.M. wereldkampioenschappen neemt geen individuele inzendingen aan noch zullen de vogels aan individuele inzenders worden meegegeven.

De
ysel

Goed nieuws voor alle insektenetende vogels: Sluis Universeelvoer, verrijkt met insekten en vruchten, nu nóg beter!

Dit complete
hoofdvoedsel bevat alle vitale
bouwstoffen - zoals eiwitten,
koolhydraten, vitaminen en
mineralen - in de juiste verhouding.

Vogels, gevoed met Sluis Universeelvoer,
zingen als in de vrije natuur, blijven glad en
mooi in de veren en komen
gemakkelijk en vlug door de rui.

Sluis B.V., Postbus 31, Etten-Leur.

Sluis
Rijk als de natuur

theoretische kennis van de kleurkanariekweek... overbodige luxe of noodzaak?

In de voorgaande uiteenzetting is bij herhaling aangegeven welke kleuren uit bepaalde combinaties van pigmentkleuren kunnen worden verwacht en tevens of dit mannen of poppen zouden zijn. Op deze wijze kan men dan al vrij gauw in het nest het geslacht van de jongen bepalen.

De ervaren kleurkanariekwekers hebben hier geen enkele moeite mee maar ik kan me voorstellen dat de beginnende kleurkanariekweker zich verbijsterd gaat afvragen hoe dit nou mogelijk is daar hij tot nu toe maar moest wachten op het zingen van de mannen om tot de conclusie te komen wat mannen of poppen waren. Toch kunnen ook zij op een eenvoudige manier deze kennis eigen maken mits zij combinaties samenstellen tussen twee verschillende kleuren. Bij combinaties van twee gelijke kleuren blijft het probleem voorlopig onopgelost.

Als we twee verschillende kleuren combineren dan kunnen we onderstaande vuistregels toepassen:

- a. De pigmentkleur van de man vinden we altijd terug bij de jonge poppen. Kan de gekozen man meerdere pigmentkleuren vererven, dan kunnen we jonge poppen verwachten die in het bezit zijn van één van deze kleuren. b.v. een bruine man, isabel verervend kan in de volgende generatie zowel bruine als isabel jonge poppen geven.
- b. De pigmentkleur van de pop wordt steeds gekombineerd met de pigmentkleur van de man. Is de pigmentkleur van de pop „sterker” dan die van de man dan zullen de jonge mannen, geboren uit deze combinatie de kleur van hun moeder laten zien, maar verervend zijn voor de kleur van hun vader. B.v. isabel x bruin geeft bruine mannen die isabel vererven.

Is de pigmentkleur van de man „sterker” dan die van de pop, dan zullen de daaruit geboren jonge mannen de kleur van hun vader laten zien en verervend zijn voor de kleur van hun moeder.

B.v. groen x bruin geeft groene mannen, die bruin verervend zijn.

De dominantie-regel voor de vetstofkleuren

Bij de kleurkanaries kunnen we een onderscheid maken in drie vetstofkleuren die onderling een bepaalde relatie vertonen voor wat betreft hun „sterkte”. Zetten we deze drie kleuren op een rijtje volgens de daarvoor geldende dominantieregel, dan krijgen we:

dominant-wit
oranjerood
geel

In dit rijtje ontbreekt de kleur-recessief-wit. Dit is bewust gedaan en de reden waarom zal bij de bespreking van de recessief-wit factor nader worden toegelicht.

Maar als we ons dan eerst beperken tot bovenstaande volgorde dan kan de volgende conclusie worden getrokken.

- a. Dominant-wit kan worden beschouwd als de „sterkste” vetstofkleur. In de praktijk geeft dit tot gevolg dat we uit de combinatie van dom.-wit x dom.-wit (afgezien van een eventuele optredende letaliteit) niet alleen weer dom.-witte kanaries verkrijgen maar ook wel oranje-rode of gele vogels. Dit geldt dan niet alleen voor de kanaries uit de vetstofserie maar ook voor de bijkleur van vogels uit de gepigmenteerde serie, b.v. uit twee zilverbruine kunnen we ook wel weer gewone bruine verkrijgen. Hierbij dient wel te worden opgemerkt dat het verschijnen van een andere kleur dan dom.-wit afhankelijk is van de kleur welke erfelijk in de vogel aanwezig is.
- b. Oranje-rood is een zwakkere kleur dan dominant-wit maar sterker dan geel. Hieruit volgt dat uit de combinatie van twee or. rode vogels geen dom.-witte vogels kunnen worden verkregen. Nu zou het logisch zijn dat uit een dergelijke combinatie wel gele vogels kunnen worden gefokt. Dit is ook wel mogelijk, maar deze mogelijkheid is alleen dan aanwezig als een or. rode vogel erfelijk niet volledig de „roodfactor” bezit. Door het vroegtijdig opvoeren van deze kleur kunnen vele kwekers niet meer met zekerheid zeggen in welke mate hun vogels „erfelijk” oranje-rood zijn.
- c. Geel, ongeacht of dit nu goudgeel of lichtgeel zal zijn is in deze serie de zwakste kleur. Dit houdt dan ook in dat een gele vogel nooit dominant-wit of oranje rood verervend kan zijn. Anders gezegd; uit de combinatie geel x geel kunnen we nooit de sterkere kleuren terugkweken. Bovenstaande regels gelden niet alleen voor vetstof vogels, maar zijn ook van toepassing op de bijkleur van de gepigmenteerde vogels. Daarnaast is het ook zo dat het geen verschil maakt of nu de man of pop een bepaalde vetstofkleur bezit.

Hendrik K.

VOGELZADEN
Kwalitatief zéér goed
EN NIET DUUR

Verkrijgbaar:
in de dierenspecialzaak

OUWEHAND
Rhenen op de Grebbeberg

Inlichtingen worden telefonisch verstrekt door de heer
C. W. Ouwehand via Telefoon 08376-91 10.
Sollicitaties schriftelijk aan Ouwehand B.V., Postbus 9, Rhenen.

**OUWEHANDS
DIERENPARK
vraagt een
Assistent-
Vogelverzorger**

Enige ervaring vereist
Een spoedige
indiensttreding is
gewenst. Leeftijd
20-23 jaar (mnl.)

Unieke collectie
MEDAILLES/BEKERS

Vraagt uw dealer
of ons naar onze
EXCLUSIEVE
KATALOGUS
35 jaar

**HELLINGMAN BV
APELDOORN**

Molenstraat 187
Telefoon 055-21 22 42
afd. verkoop
fabricage - vakgroothandel

Wij hebben regelmatig voorradig
duizenden tropische vogels
Pracht vinken - Parkieten -
Duiven - Kanaries - Papegaaien
Grote Parkieten

's-Zondags van 10 tot 14 uur
geopend.

VOGELHANDEL „BENNY SLAGERS”
DORPSSTRAAT 79 - ENTER (Ov.)
TELEFOON 05478-1682

EDELCHEMIE B.V. PANHEEL

vecht voor een schoner milieu

Fabriceert: NEOFLEX-E-3-X, de beproefde
frisse INSECTENDODENDE verf voor uw
hokken, voliëre, broednesten etc.
Het gebruik van insecticide is 100x minder.

NEVEX het nieuwe spuitmiddel op basis van
Pyrethrum. Niet schadelijk. In flessen van 1 liter.

Bel ons op:

telefoon 04747-1469 of 04747-1867

't KRAAIENNEST

Steeds voorradig vele soorten zang- en
tropische vogels.

Papegaaien - Kaketoës -
o.a. Palmkaketoës - Ara's etc.

Wederverkopers speciale prijzen.

Ook zondags van 10 tot 14 uur.

Koninginneweg 15, Vaassen (Gld)
Telefoon 05788 - 16 38

NIEUW! NIEUW! NIEUW! NIEUW!

de ADR

Natuurgetrouwe schemering in uw voliëre, door
de ADR. (Autom. Dim-Regelaar). Volautomatisch
in 30 min. van donker naar licht en van licht
naar donker. D.m.v. gloeilampen, in combinatie
met TL, van 60-1000 watt. Met of zonder inge-
bouwde schakelklok. Prijzen vanaf f 190,—
tot 1-10-'77, daarna f 205,— incl. BTW en
verz.k. onder rembours.

Documentatie d.m.v. briefkaart aan:

ADGEO - Oenenburgweg 278 - Nunspeet - Holland

Telefoon 03412-42 45 (ook 's-avonds)

A. P. v. GILS

Abcovenseweg 19 - Goirle
Telefoon 013-34 15 79
b.g.g. 013-34 13 28

**In- en verkoop van alle soorten
siervogels. Speciaal Australische
Vinkjes en Parkieten**

Geopend dagelijks 9 tot 12 uur en 13.30 tot 18.00 uur.
Zaterdags tot 16.30 uur - Zondags 10 tot 12 uur.

**vogelimport
en bloemisterij
SIEM VAN 'T HART**

Kralingseweg 443b, Rotterdam
(Grens Capelle a/d IJssel)
Telefoon 010-12 75 11

- **Regelmatig in voorraad:**
Vrucht- en insectetende vogels, zoals:
Tangara's, Beo's, Quetzals, Toekans,
Nachtgalen, Vliegenvangers, etc.
- **Vanaf heden ook verkrijgbaar:**
Alle soorten tropische vogels uit
verscheidene delen van Afrika en Zuid-Amerika.

Verkoop aan particulieren en winkeliers.

Geen verzending van vogels en prijslijsten.

sel

De

geslaagde kweek met kaalkopspreeuwen sarcops calvus

De kenmerken van deze op de Philippijnen voorkomende kaalkopspreeuw zijn als volgt: De bovendelen zijn glanzend donkergrijs, rugdek bruinachtig zwart. De zijden van het lichaam zijn bedekt met een zilvergrijze bevedering, vleugels en staart zijn zwart. Op de kop zijn de onbevederde delen vleeskleurig rood. De kuif in de nek is zilvergrijs van kleur. Het oog is roodbruin, snavel en poten zwart, tenen bruinkleurig. Hun lengte is ongeveer 30 cm. Man en pop zijn uiterlijk niet van elkaar te onderscheiden. In kleur en tekening zijn ze volkomen gelijk alleen de popjes zouden wat kleiner zijn. Let wel, zouden wat kleiner zijn, want deze regel is beslist niet steekhoudend. Ook in gedrag zijn er nauwelijks verschillen zodat het bijzonder moeilijk is om een paartje samen te stellen.

Er zijn, naast de nominaatvorm, enkele ondersoorten welke geringe verschillen in kleur vertonen of die voorkomen in andere gebieden.

Op de Philippijnen leven ze, in zeer grote getale, in dichte wouden en bossen. Het zijn specifieke boomvogels welke zich voeden met insecten, bloesem, knoppen en vruchten. Als nestgelegenheid prefereren ze verlaten spechtenholen of hopen in bomen.

Het zijn beweeglijke maar geen rumoerige vogels. Slechts zelden laten ze zich horen. Het geluid wat ze produceren is schel en onmelodieus.

De laatste tijd worden ze nogal eens ingevoerd en wel door de bekende importeur Siem van 't Hart in Capelle aan den IJssel. Dat deze importeur niet alleen aan de handel maar ook wel degelijk aan kweken denkt, getuige zijn verhaal over deze spreuwen. Hij is het namelijk die er met goed succes mee heeft gekweekt.

„Ik had ze ongeveer 8 maanden toen beide vogels regelmatig in een ruim berkenblok vertoefden. In dit blok sleepten ze kleine twijgjes en erg veel groene blaadjes van planten zoals van de Ficus benjamins. Op een gegeven moment constateerde ik dat in bedoeld blok een komvormig nestje was gemaakt waarin twee witte eieren lagen. Aanvankelijk bleven de vogels wat schuw maar omdat ik twee maal per dag hun nest controleerde begonnen ze schijnbaar

wat aan me te wennen en werden ze veel rustiger. Beide vogels namen aan het broedproces deel en na 13 dagen was er één ei uitgekomen. Het andere ei was nergens meer te vinden. Op het moment dat ik het jong in het nest zag, wist ik pas zeker dat de kaalkopspreeuwen een koppel vormde. Uiterlijk is er tussen beide vogels geen enkel verschil. Als voedsel verstrekte ik de vogels in hoofdzaak vervelde (blanke) meelwormen en daarmee hebben ze gedurende de eerste paar dagen het jong gevoed. Na vier dagen verstrekte ik ze verse miereieren en zogenaamde huiskrekels. Deze krekels waren ongeveer 2 cm groot en lichtbruin van kleur. Toen het jong vier dagen oud was heb ik het geringd. Na zeven dagen vulde ik het menu aan met buitenkrekels. Enkele dagen later ben ik daar weer mee gestopt omdat de huid van die krekels nogal hard bleek te zijn en verstoppingen het gevolg zouden kunnen zijn. Ik gaf ze toen, naast gemengd fruit en universeelvoer, alleen maar meelwormen en huiskrekels als dierlijk voedsel.

Een pas geboren kaalkopspreeuw is volkomen naakt, slechts een enkel klein wit donsje is op de vleeskleurige huid zichtbaar. Geleidelijk aan vertonen zich de veerstoppeltjes en zit er wat groei in. Toen de jonge vogel, 23 dagen oud zijnde, het nest verliet leek hij precies op de oudervogels alleen was hij ongeveer 4 cm kleiner.

De jonge vogel is nog vrij lang door de oudervogels gevoed. Geleidelijk aan verdwijnen ook de witachtig zeer opvallende weke snavelranden".

Tot zover het verhaal van onze vriend Siem van 't Hart. We zijn hem daarvoor zeer erkentelijk en willen hem bovendien van harte proficiat wensen met dit resultaat.

de noord-hollandse frise

door A. L. van Liempd

Op de verschillende TT's komt men de N.H. op dit ogenblik wel het meest tegen. De herkomst van dit ras is in duisternis gehuld. De N.H. kwam reeds in de jaren rond 1780 voor in Vlaanderen, en een gedeelte van Belgisch Brabant was toen nog de Zuidelijke Nederlanden, dus zouden we aan kunnen nemen dat deze vogel Noordelijker is ontstaan. Of dit juist is kan niemand zeggen. Gezien zijn grootte van 17 cm zou men geneigd zijn te denken dat ook deze vogel via de grote kanarie van die tijd tot stand is gekomen.

Naast de goede exemplaren komt men veel Noord-Hollanders tegen die niet meer de zuiverheid van het ras bezitten. Dat is bijzonder jammer, daar dit toch een van de voornaamste punten moet zijn. Evenals bij de andere frisé-rassen gaat het bij een

ook de rest natuurlijk niet verwaarloosd mag worden, zoals blijkt uit de volgende keurrubrieken. De vogel moet een goed opgerichte houding aannemen, de benen mogen niet te veel doorzakken (dus de knie licht gebogen) ongeveer vergelijkbaar met een Yorkshire.

De frisering is in drie rubrieken verdeeld: de dekmantel, de frisering welke op het midden van de rug begint, moet een rechte scheidingslijn laten zien. De bevedering moet lang zijn en symmetrisch naar weerszijden om schouders en lichaam krullen. De vinnen (dijkkrulveren) krullen zich symmetrisch in opwaartse richting om de vleugels en flanken. De onderbuik mag beslist niet gefriseerd zijn.

Borstfrisering, de borstkrulveren moeten van opzij en van onderuit naar het midden van de borst krullen, zodat er bij een goede frisering als het ware een mandje ontstaat, waar men pingpong-balletjes in zou kunnen doen. Dit laatste is maar een gezegde, want zo groot is het mandje nu ook weer niet, maar als beeldspraak geen slecht voorbeeld.

De kop mag niet grof zijn, eerder wat fijntjes en goed afgerond. De hals is slank en vrij lang. Zowel kop als hals mogen beslist niet gefriseerd zijn. De vleugels zijn lang en moeten goed gesloten zijn zonder dat de uiteinden zich kruisen. De staart is lang en smal. De dijen moeten goed bevederd zijn. De grootte is 17 cm.

Als laatste komt dan nog de rubriek algemene indruk, een zeer belangrijke rubriek. Vooral hierin wordt beoordeeld of de vogel wel raszuiver is. Aan een Noord-Hollander met onderbuikfrisering of frisering op kop en nek, of een vogel die haneveren laat zien, kan men wel onmiddellijk constateren, niet meer met een raszuivere vogel te maken te hebben. In diverse rubrieken zal dit al in punten tot uitdrukking gebracht zijn, maar juist in deze laatste rubriek zal men dan nog eens extra gestraft worden.

Verder moet de vogel ook nog rein en ongeschonden zijn. Uit bovenstaande kan men concluderen dat het vooral zaak is met goede raszuivere vogels te beginnen, (dit geldt trouwens voor alle vorm- en postuurrassen). Degenen die deze vogels reeds hebben zullen ieder jaar weer een strenge selectie toe moeten passen. Er is waarschijnlijk niet één vogel die zoveel gekruist is met de Parijse frisé als de Noord-Hollandse frisé, waarom?

Waarschijnlijk voor de grootte en misschien ook wel voor de frisering, maar juist hier zit zoveel verschil in, dat deze twee soorten in het geheel niet aan elkaar gepaard mogen worden.

Voor eens en altijd: de Parijse en de Noord-Hollander hebben niets met elkaar gemeen. Voor de TT wordt de open kooi gebruikt en een eerste vereiste is dat men de vogels goed gewend laat raken aan deze kooi. Men moet er reeds vroeg mee beginnen. Dit kan men bereiken door in de vlucht de TT-kooi te hangen en hierin een versnapering te leggen, zodat ze spelenderwijs aan de kooi gewend raken. Men kan ze later ook vanuit een broedkooi leren overspringen in een TT-kooi. Wanneer dit zo enkele weken volgehouden wordt is de vogel er aan gewend

en zal hij/zij zich ook in de TT-kooi rustig voelen. Natuurlijk de dagelijkse omgang met de vogels en het karakter zowel van de verzorger als van de vogels, zal toch hun woordje in deze wel blijven meespreken. De zaal-temperatuur is voor deze vogels ook belangrijk en ± 18 graden is vooral tijdens de keuring, zeker niet te hoog. De frisé-soorten moet men een paar dagen voor de keuring niet meer laten baden, het beste is ze even met op temperatuur gebracht water te bestuiven. Voor het kweken moet men de broedkooien wel aanpassen aan de grootte van de vogels, ± 70 cm breed, 35 cm diep en 40 cm hoog. Zet vooral ook de zitstokken niet te hoog, ongeveer 16 cm vanaf de bodem is hoog genoeg.

De Noord-Hollander is zeker geen slechtere kweekvogel als de doorsnee kleurkanarie. Het beste is echter wel dat men paarsgewijze kweekt. Alles samenvattend is de Noord-Hollander wat betreft de kweek geen moeilijke vogel. Het samenstellen van de kweekparen eist echter al de aandacht. De raszuiverheid van de Noord-Hollander laat nog wel eens te wensen over. Het is te hopen dat de liefhebbers van deze mooie vogel hier vooral hun aandacht op richten, dan kunnen we deze vogels binnen enkele jaren in groteren getale aanschouwen. Een ieder die deze vogels houdt en kweekt véél succes toegewenst.

G.J. van Gelder b.v. Zaandam Holland
VOGELZADEN
 130 jaar ervaring in vogelzaden
 tel.: 075 - 166951

korte berichten

Erratum

Bij de onderschriften van de kaartjes in het artikel over de Muisvogels, zie de augustus-editie, is een klein foutje geslopen. Kaartje 1: lees striatus i.p.v. striats. Kaartje 2: lees Colius indicus i.p.v. Collius striatus.

Algemene vergadering 1978

De algemene vergadering 1978 zal worden gehouden in de districten op 28 of 29 april 1978 en op 20 mei d.a.v. voor de afgevaardigden van de districten in het Jaarbeurscongrescentrum in Utrecht. Van het dagelijks bestuur zijn periodiek aftredend de heren Joh. M. van Pelt en W. J. Mulder. De heer Van Pelt stelt zich niet, de heer Mulder stelt zich wel herkiesbaar. Kandidaatstellingen door een district, vergezeld van een bereidverklaring, indienen vóór 31 december a.s. op het bondsbureau. Ook voorstellen dienen vóór die datum te zijn ontvangen.

Opleiding keurmeesters zangkanaries

Leden die zich bezighouden met het kweken van zangkanaries, waterslagers of harzers, en interesse hebben om opgeleid te worden tot keurmeester zangkanaries kunnen zich opgeven bij de heren H. Butter, Amstelstraat 60 te Beverwijk en J. Coumans, Cesar Franckstraat 15 te Heer-Maastricht, resp. voor waterslagers en harzers.

Adreswijzigingen

U wordt dringend verzocht bij verhuizing uw nieuwe adres op te geven door opzending van de adreswikkels waarop u zelf dan tevens het nieuwe adres vermeldt. Gezien onze ledenadministratie is geautomatiseerd, kunnen wij geen standaardadreswijzigingen, zoals die op de postkantoren verkrijgbaar zijn, meer verwerken. Ook wanneer uw naam of adres op het adresbandje niet juist zijn weergegeven wordt u met klem verzocht de juiste gegevens op dat adresbandje te vermelden en dit op te zenden aan het bondsbureau N.B.v.V., Postbus 74 te Bergen om Zoom.

Van de keurmeesters

Wegens drukke werkkring bedankt als keurmeester H. van Dijk, Amer 92 te Deurne (tropen). De heer Hagenaars (tropen) is telefonisch bereikbaar onder nummer 03457 - 783, de heer H. van Gent (grasparkieten) onder nummer 08879 - 2790. De heer M. A. van Mook (kleur) is wederom verhuisd en wel naar Joz. Isra lsplantsoen 37 te Drunen, telefoon 04163 - 3337.

TT-agenda

Afd. Glanerbrug in café-rest, B. G. Stokman, Kerkstr. 109; Mierlo van 28 t/m 30 okt., Cuijk 2 in zaal Schouwburg; Winterswijk in zaal Flora; Leeuwarden 2, nat. TT 23 t/m 26 dec. in zaal Tivoli, secr. is H. Bron, Heggewinde 41 te Leeuwarden, telefoon 05100 - 80564; Veldhoven (Hofzangers) in zaal B. van Keulen; Dokkum 28 t/m 29 nov. in St. Vincentiusgebouw; Hilversum geen nationale maar regionale in pand Vaartweg 43a te Hilversum.

Overleden

J. Bogaart, Bergschenhoek; J. Vrieling, Haren; A. Nijenhuis, Marknesse; M. van Bracht, Breda; K. Kruijer, Winsum; H. Vrooman, Rotterdam; P. Bouwes, Zweeloo; A. M. Kerstens, Hilversum; J. van Sark, Neede; J. Meerstadt, Hulst; H. te Braake, Nijmegen; P. Machiels, Haarlem; C. Winkla, IJmuiden; G. H. Smit, Westerhaar; W. Bulten, Bellingwolde; B. Kappers, Castricum; H. Taverne, Haarlem en J. v. d. Vlekkert, Vaassen.

DAT ZIJ RUSTEN IN VREDE.

over verlichting, verwarming en vochtigheid

Verlichting

Vroeg in het jaar gaan kweken wil zeggen gebruik maken van verlichting en verwarming. We weten dat door het langer worden van de dagen de hypofyse van de vogels wordt geprikkeld en daardoor de hormoonproductie op gang wordt gebracht die vervolgens de vogels tot voortplanting brengt. Ditzelfde effect kunnen we ook bij onze vogels teweeg brengen wanneer we door kunstlicht de dagen **gradueel** gaan verlengen.

Als de verlichtingssterkte is gedaald tot omstreeks 750 à 1000 lux, gaan de meeste vogels slapen. Enkele zogenaamde schemervogels houden het nog wat langer uit en de uilen bijvoorbeeld beginnen dan pas te leven. Aangezien de meesten van ons andere vogels dan uilen houden behoeven we met deze uitzonderingen geen rekening te houden. Om het verschil in lichtsterkte nog wat te benadrukken zij opgemerkt dat midden op de dag in volle zon een waarde kan worden gemeten van 100.000 lux.

Veel vogelliefhebbers ontsteken des avonds, ongeveer een half uur vóórdat de zon onder gaat, de verlichting en laten deze aan tot omstreeks 21.00 uur. Dan worden de grote lampen uitgeschakeld en een klein lampje, de schemerverlichting, blijft dan nog een half uurtje aan. Gedurende dat half uurtje hebben de vogels gelegenheid hun slaapplaatsen op te zoeken. Bij verlichting in de avonduren **moet** er een schemerverlichting ingeschakeld kunnen worden. U mag nooit in één keer alle verlichting uitschakelen. De vogels zitten dan plotseling in volslagen duisternis en weten niet meer waarheen. Ze geraken in paniek en vliegen van hier naar daar om uiteindelijk zich tegen de wand dood te vliegen. Let op uw zaak!

Er zijn ook liefhebbers die in de vroege morgenuren de verlichting ontsteken. Omstreeks 04.00 uur wordt deze ingeschakeld en blijft dan aan tot het daglicht weer op voldoende sterkte is; zo omstreeks een half uur na zonsopkomst. In dit laatste geval is schemerverlichting niet noodzakelijk.

avonds als 's morgens de verlichting inschakelen. Hoe u het ook wilt doen, zorg er in elk geval voor dat het met een **vaste regelmaat** gebeurt en voorkom hoe dan ook elke storing. Stel iedere week de tijdschakelaar bij. Van oktober tot de korste dag laten we de verlichting steeds langer branden en daarna, tot begin april, gaan we weer minderen. U houdt u maar aan de tijdstippen dat de zon op en onder gaat.

Ook ten gunste van onze hobby staat de techniek gelukkig niet stil. Door een particulier initiatief is vrij recent een Automatische Dimregelaar (ADR) ontwikkeld. De ADR is een aan een schakelklok verbonden apparaat, dat de ochtend- en avondschemering simuleert. Het zou in dit bestek te ver voeren om deze installatie volledig te beschrijven. Kort gezegd komt het hierop neer dat, wanneer men gebruik maakt van verlichting in de avonduren, na het door u op de klok vastgestelde tijdstip, de verlichtingssterkte in een tijdsbestek van 30 minuten wordt teruggevoerd van 100 tot 0%. Het wordt dus geleidelijk aan donker.

Bij gebruik van kunstmatige verlichting in de morgenuren werkt het systeem net andersom en op het door u ingestelde tijdstip wordt de verlichting in een tijdsbestek van 30 minuten van 0 tot 100% ingeschakeld; dan wordt het dus geleidelijk aan licht.

Voor uitvoerige inlichtingen en prijzen kunt u zich wenden tot de firma ADGEFO, Oenenburgweg 278 in Nunspeet. Zie ook de advertentie elders in ons blad.

Van de grootte van de kweekruimte hangt het af hoeveel lichtpunten we nodig hebben en van welke sterkte deze moeten zijn. Gewone gloeilampen hebben een laag rendement. Van de toegevoerde energie wordt in het algemeen niet meer dan 8% in zichtbare straling omgezet. Een TL fluorescentielamp zet echter 22% in licht om, dat scheelt nogal wat.

Per vierkante meter vloeroppervlak heeft u één TL-lamp van 40 watt nodig. Bij aankoop u wel laten adviseren over de kleur die de lamp uitstraalt. Men kiese een warme tint. We willen toch ook nog even noemen de fluorescentielampen met natuurlijk daglicht. Deze niet te verwarren met „daglichtlampen”, die alleen maar licht uitstralen welke het daglicht benadert in kleur en

de wezenlijke eigenschappen van natuurlijk daglicht. De lampen, die wij bedoelen zijn van het merk „True Lite”; voorheen hadden ze de naam „Vita Lite”. Deze True Lite lampen geven het volledige spectrum van natuurlijk daglicht weer, inclusief het voor de gezondheid van mens en dier zo belangrijke ultraviolet en infrarood. Deze lamp heeft dus werkelijk alles in zich en straalt dat ook uit in de goede golflengten gelijk het zonlicht. De resultaten met deze True Lite lampen zijn bijzonder goed. Bij gebruik hiervan zijn de mogelijkheden binnenshuis, in een kelder of op een donker zolderkamertje net zo groot als in een zonnig buitenverblijf. De True Lite lamp kan in een normale standaard balkarmatuur worden gebruikt en is in verschillende types verkrijgbaar. Ze zijn wel wat prijzig, maar gezien de gemiddelde branduur van 20.000 uur valt die prijs ten opzichte daarvan in het niet. Voor de schemerverlichting kunnen we een normale gloeilamp gebruiken van 5 of 10 watt.

Verwarming

Wanneer we met welke vogels dan ook vroeger dan normaal willen gaan kweken, dan moeten we naast de kunstmatig verlengde dagen ook zorgen dat er in de kweekruimte een „lente temperatuur” heerst. U weet ook maar al te goed dat de maanden januari en februari nog verschrikkelijk winters kunnen zijn en dat het vaak in een niet verwarmde ruimte nog behoorlijk kan vriezen. Ondanks een goed aangelegde en werkende verlichting zou er zonder extra verwarming van weinig legsels iets terecht komen. Verwarmen dus en in de kweekruimte een konstante temperatuur houden van 15 tot 18 °C.

Veel soorten verwarming zijn voor ons doel geschikt. Olie- of gaskachel, elektrische straalkachel, ventilatorkachel, met olie gevulde radiatorverwarming en de donkerstralers. De infrarood donkerstralers zijn het best vergelijkbaar met lampen, lampen die evenwel geen licht uitstralen. De gloeidraadspiraal is in keramisch materiaal gebakken en daarna geglazuurd. Ze zijn van een normale schroeffitting voorzien en worden geleverd in 4 capaciteiten: 20, 100, 150 en 250 watt. De maten van de elementen variëren van 7 tot 9 cm doorsnede en 9,5 tot 13 cm hoogte. De lichtmetalen reflector is

nooit om de warmte, die van nature opstijgt, een neerwaartse straling te geven, waardoor de meest optimale warmteverdeling wordt verkregen. Voor verwarming van grotere ruimten zijn ze verkrijgbaar van 400 tot 600 watt. Deze donkerstralers zijn uitermate geschikt om, zij het voor een beperkte omgeving, als verwarming in onze kooien te gebruiken. Ook in de vogelkamer en het nachtverblijf, wanneer het er om gaat de vogels een vorstvrij plaatsje te geven, voldoen zij uitstekend.

In het algemeen is elektrische verwarming duur in verbruik en wanneer het voor een ruimte is groter dan 8 m³ doen we er goed aan olie- of gasverwarming te nemen.

Kleine olielkachelen voldoen uitstekend. Nog beter is trouwens een gaskachel. Aardgas is bovendien een relatief goedkope brandstof. Bij gebruik van olie- of gasverwarming is het beslist noodzakelijk te zorgen voor een goede afvoer.

Welke soort van verwarming ook wordt genomen, zorg er altijd voor dat deze thermostatisch wordt geregeld. U bent dan verzekerd van een konstante temperatuur en dat is beslist belangrijk.

Vochtigheidsgraad

Waar gestookt wordt is het warm en waar het warm is, is het vaak droog. Dat het niet té droog wordt ligt aan ons zelf; trouwens, ook wanneer het té vochtig is. We moeten hertegen waken en daarom schaffen we ons een hygrometer aan. Daarop kunnen we de juiste vochtigheidsgraad aflezen en maatregelen nemen om die te handhaven. Het succes van de kweek hangt in belangrijke mate daarvan af. Bij een juiste vochtigheidsgraad verloopt het uitkomen van de eieren voorspoedig en vergt het van de jonge vogels niet meer dan de normale inspanning om zich uit de benarde positie te bevrijden. Een te lage vochtigheidsgraad, dus een té droog klimaat, kan de oorzaak zijn dat het voor de jongen een uitermate grote krachtinspanning wordt. Ook de dood in het ei is veelal veroorzaakt door te grote droogte. Bij een te hoge vochtigheidsgraad groeit het jong in het ei te snel, het kan zich tegen de tijd van uitkomen niet meer voldoende keren en stikt als het ware.

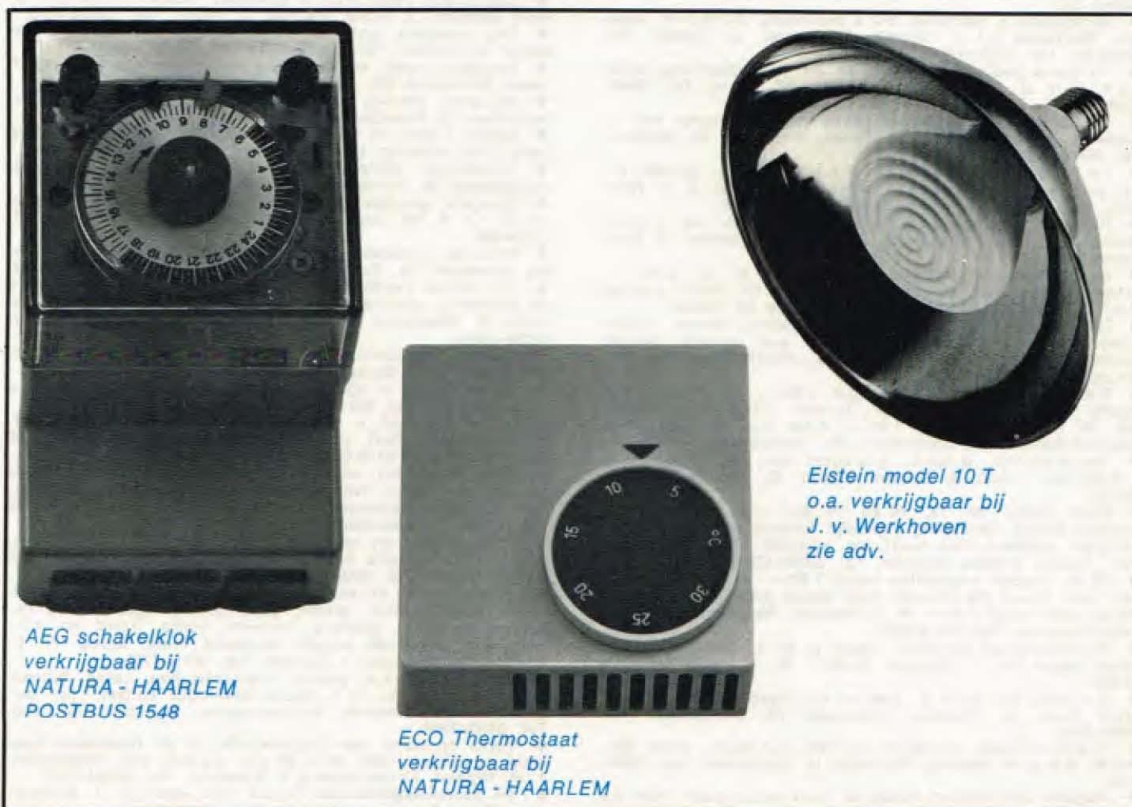
De hygrometer houdt ons op de hoogte. Bij een temperatuur van 18 tot 20 °C dient deze meter een vocht-

tigheidsgraad aan te geven tussen 50 en 70 procent. Staat hij lager, dan is het te droog en dan moeten we vocht inbrengen; staat hij hoger dan is het te vochtig en dan moeten we wat droger stoken.

U ziet dus dat zowel een thermometer als een hygrometer onmisbare instrumenten in uw kweekruimte zijn.

Vandaar ook dat u beide instrumenten, gemonteerd op een fraai blokje hout, voor een bijzonder gunstige prijs op het bondsbureau kunt verkrijgen. U kunt bestellen door overmaking van f 18,75 op giro 1148324 t.n.v. NBvV te Bergen op Zoom en met vermelding van uw naam, adres en woonplaats, alsmede de aanduiding „Hygrometer”. Zolang de voorraad strekt worden ze direct na ontvangst van uw betaling aan u toegezonden.

* Lux betekent: Een oppervlakte heeft een verlichtingssterkte van 1 Lux als er per m² een lichtstroom van 1 lumen op valt. Lumen betekent: De totale per seconde uitgestraalde lichtenergie.

AEG schakelklok
verrijgbaar bij
NATURA - HAARLEM
POSTBUS 1548

ECO Thermostaat
verrijgbaar bij
NATURA - HAARLEM

Elstein model 10 T
o.a. verrijgbaar bij
J. v. Werkhoven
zie adv.

Waar wacht u nog langer op?
Gun uw kostbare vogels
WITTE MOLEN UNIVERSEELVOER!

WITTE MOLEN - UNIVERSEEL
het basisvoer voor uw
insecten- en vruchteneters.

WITTE MOLEN - UNIVERSEEL
aangepast aan de laatste
wetenschappelijke gegevens
wat vogelvoeding betreft.

WITTE MOLEN - UNIVERSEEL
geeft uw vogels ongekende
mogelijkheden wat kleur,
glans en gezang betreft.

Alleenvertegenwoordiging

ALLESTERIN B.V.
Moleneind 2,
Meeuwen (N-Br)
Tel. 04165 - 433